

Kopitarjev

GLAS

Informativna revija Občine Vodice Številka 1, januar 2026 1.800 izvodov www.vodice.si

IZPOSTAVLJENO

**Županova
beseda**

3

**Svetniška
skupina LNK**

6

Intervju

13

Godba Vodice

18

**PGD Šinkov
Turn**

19

**Spomini štirih
skakalnic**

20

UVODNIK

UVODNIK

Društva in aktivnosti ne nastajajo sami od sebe. Nastanejo takrat, ko imamo ljudje razlog, da se zberejo, skupni namen, ki presega zgolj to, da smo ob istem času na istem prostoru. Ne zaradi popolnih okoliščin, temveč zaradi dobre volje, želje po ustvarjanju in pripravljenosti sodelovati. Če pomislimo v čas nazaj, se spomnimo različnih srečanj, ki jih danes z nostalgijo omenjamo. Imela so jasen cilj. Bila so izziv, naloga, skupni projekt. Ponujala so priložnost, da se znanje, trud in ustvarjalnost prevedejo v nekaj smiselne za vse. Nekdo je tekmoval, nekdo je navijal, kdo drug je postavljaj, meril, kuhal ali povezoval. Vsak je imel svojo vlogo in vsaka je štela. Prav v tem se skriva velika vrednost, tako v preteklosti kot danes, v trudu vseh, ki s prostovoljnim delom omogočajo, da se še vedno srečujemo.

Smučarski skoki v naši občini niso ločevali med nastopajočimi in občinstvom. Meja je bila zabrisana. Če se nisi spustil po mizi, si nosil sneg ali pomagal pri ozvočenju, fotografiral ... morda celo kar vse. Če nisi organiziral, si vsaj navijal za »našega«. Veliko je bilo izvirnih in edinstvenih prireditev, na primer Rockajada, vaške igre – skoraj smo že pozabili.

Danes se zdi, da aktivnosti ne manjka. Koledarji so polni, ponudba pestra, izbire več kot kadarkoli prej. A ne smemo dopustiti da srečanja izgubijo namen in postanejo potrošnja. Prideš, vzameš, greš. V tistem trenutku so lahko prijetna, a redko pustijo sled. Ne v skupnosti in ne v ljudeh.

Kultura se namreč ne oblikuje tam, kjer smo zgolj obiskovalci, ampak tam, kjer smo pripravljeni pomagati pri delu ali kakorkoli drugače podpreti dober namen. In prav v tem je nekaj zares lepega: v sodelovanju, v poznanstvih, v srečevanjih in pogovorih. Med različnimi generacijami.

Marja Koželj, odgovorna urednica

Jože Žitnik – John Wayne
Žganje v les
30 x 20 cm

KAZALO

Uvodnik	2
županova beseda	3
Občinski svet	4
Svetniška skupina LNK	6
Občinska uprava sporoča	9
Šola in vrtec	10
Intervju	13
Društveni utrip	15
Osrednji članek	20
Ujemite zaklade narave	24
Obvestila	25

Javno občinsko glasilo **Kopitarjev glas** je vpisano v razvid medijev pri Ministrstvu za kulturo Republike Slovenije pod zaporedno številko 462.

Izdajatelj: Občina Vodice, Kopitarjev trg 1, Vodice

Glasilo prejmejo vsa gospodinjstva in pravne osebe v občini brezplačno.

Izhaja mesečno v 1800 izvodih.

Odgovorna urednica: Marja Koželj

Pomočnica urednice: Natalija Golob

Uredniški odbor: Irena Mraz, Helena Čerin, Natalija Golob, Maruša Pavlin

Lektor: Grega Rihtar

Fotografije: Tina Kosec in ostali

Celostna grafična podoba: Rok Štupar

Prelom in oblikovanje: Kubelj d.o.o.

Tisk: Kubelj d.o.o.

Datum natisa: januar 2026

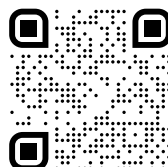
Naslov uredništva: Kopitarjev trg 1, 1217 Vodice

Elektronski naslov: kopitar@vodice.si

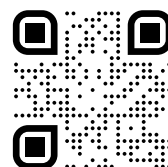
Javno občinsko glasilo Kopitarjev glas na spletu: www.vodice.si

Sporočilo bralcem: Odgovorna urednica si pridržuje pravico do objave ali neobjave, krajšanja, povzemanja ali delnega objavljajanja nenaročenih prispevkov v skladu s prostorskimi možnostmi. Izjema so odgovori in popravki objavljenih informacij, ki bi lahko prizadeli posameznikovo pravico ali interes, kot to določa zakon. Vsi prispevki morajo biti opremljeni s polnim imenom in naslovom odgovorne fizične osebe (tudi v primeru institucij, organizacij, strank, društev ipd.) ter po možnosti s telefonsko številko, na kateri je mogoče preveriti avtentičnost avtorja. Zaradi različnih datumov izida bomo vaše prispevke objavili, kolikor hitro bo mogoče.

Kopitarjev glas
na spletu >

Občina
Vodice >

SPOŠTOVANE OBČANKE IN SPOŠTOVANI OBČANI, SREČNO 2026!

Aco Franc Šuštar

foto: Tina Kosec

Vstopili smo v novo leto, leto novih priložnosti, trdnega poguma in skupnih uspehov. Novo leto je čas in priložnost, ko se je treba ozreti nazaj ter ovrednotiti pot, ki smo jo prehodili, vsak zase in skupaj kot skupnost.

Minulo leto 2025 je bilo leto velikih izzivov, trdega dela in tudi nepričakovanih preizkušenj. Prav v takšnih trenutkih se vedno znova pokaže prava moč naše občinske ekipe ter vrednote, kot so vztrajnost, solidarnost in medsebojna podpora, ki povezujejo občanke in občane naše občine. Prav te kreposti so nam omogočile začetek številnih novih projektov. Ponosni smo lahko na dosežke, ki so plod skupnega truda in hvaležni za vsak pozitiven prispevek k razvoju naše skupnosti.

Leto 2025 je bilo za našo občino resnično izjemno uspešno. Uspelo nam je pridobiti in delno že črpati **4 milijone evrov nepovratnih sredstev** za pomembne investicijsko-razvojne projekte, kar je izreden dosežek in jasen dokaz, da so bila prizadevanja ter naporno delo v preteklih letih pravilno načrtovana in usmerjena.

Trenutno na Skaručni in v Utiku, Polju, Zapogah ter Vodica aktivno potekajo številna gradbišča. Gradimo kanalizacijo, pločnike, ceste in prepuste ter športne površine, s čimer pomembno prispevamo k nadaljnjemu in prepotrebemu razvoju občine. Z izvedbo teh projektov izboljšujemo okoljsko in poplavno problematiko ter prometno varnost. Z izgradnjo Večnamenske športne dvorane Vodice in štirih novih športnih igrišč ob dvorani pa odpravljamo prostorsko stisko osnovne šole ter ustvarjamo bistveno boljše pogoje za športne, kulturne in druge družabne dejavnosti. Nova infrastruktura bo spodbujala zdrav življenjski slog in omogočala kakovostne programe za vse generacije. Obstoječo šolsko telovadnico bomo po potrebi v prihodnjih letih preuredili v šest dodatnih učilnic in večjo jedilnico.

Tudi v letu 2026 bomo nadaljevali s pripravami na gradnjo manjkajoče kanalizacije po Vodica ter z rekonstrukcijo objekta podružnične šole v Utiku. Pred nami je torej še bolj izjemno leto, saj pričakujemo zaključke rekordnih investicij, ki so trenutno v teku, hkrati pa tudi pripravo novih pomembnih projektov, za katere bomo zagotovo znova uspešno kandidirali za evropska nepovratna sredstva. Za vse doseženo in za vse, kar nas še čaka, so zaslužni ljudje, ki se jim ob tej priložnosti iskreno zahvaljujem. Posebna zahvala za predano delo gre vsem zaposlenim na Občini Vodice in moji odlični ekipi. Hvala tudi vsem institucijam in posameznikom, ki vsak dan skrbijo za dobrobit naših občanov; zaposlenim v vrtcu, šoli, knjižni-

ci, LPP, komunalnim podjetjem ter socialnim in zdravstvenim službam, kakor tudi vsem članom in podpornikom naših društev. Vaš prispevek je za Občino Vodice neprecenljiv.

Obenem nas globalni dogodki, kot so vojni konflikti, podnebne spremembe in gospodarske negotovosti, nenehno opominjajo, kako dragoceni so mir, sožitje in solidarnost v lokalnem ali širšem območju. Prav zato se moramo jasno zavedati in ceniti vse, kar trenutno že imamo in za kar se po mirni poti še prizadevamo. V tem se skriva tudi resnična sreča in zadovoljstvo posameznika ter skupnosti.

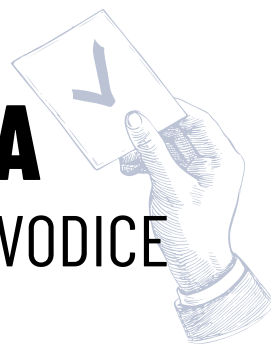
Spoštovani,

naj vam začetek novega leta prinese upanje, notranjo moč in voljo za nove izzive, predvsem pa še več razumevanja za sočloveka. Vsem vam in vašim najdražjim iz srca želim zdravja, sreče in osebnega zadovoljstva. Prepričan sem, da bomo tudi v letu 2026 skupaj naredili pomembne korake za še lepšo, bolj povezano in prijetnejšo skupnost.

Srečno, Občina Vodice, v letu 2026!

28. REDNA SEJA OBČINSKEGA SVETA OBČINE VODICE

Maruša Pavlin

Zadnja seja Občinskega sveta v letu 2025 je bila namenjena pregledu stanja odprtih projektov in sprejemanju odločitev o prihodnjem razvoju občinske infrastrukture. Svet je bil seznanjen s pridobljenimi sredstvi za gradnjo šole v Utiku, napredkom pri urejanju kanalizacije ter načrti za posodobitev državnih cestnih odsekov. Razprava je vključevala tudi vprašanja o ureditvi lastniških razmerij ob vodnih jarkih in prostorski viziji območja P+R.

Svetnice in svetniki so uvodoma soglasno potrdili dnevni red seje. Več razprave je bilo namenjene potrjevanju zapisnika prejšnje seje, kjer so izpostavili potrebo po bolj poglobljenih in vsebinskih odgovorih Občinske uprave na njihova vprašanja. Svetnica dr. Urška Lampret je podala komentar na prejete odgovore Občinske uprave in izpostavila pomen aktivnega sodelovanja z državnimi organi, kot sta DRSI in upravna enota. Po njenem mnenju bi takšen pristop olajšal postopke pri projektih, kot je urejanje pločnikov, obenem pa je predlagala ponovni razmislek o ustreznosti prometnega ogledala na Brniški cesti. Podobno je na neustreznost prejetih odgovorov opozoril svetnik David Kimovec, ki je podal več dopolnil k zapisniku. Njegovi popravki so se nanašali predvsem na prometno varnost in načrtovane projekte. Svetnik Andrej Korelc je izpostavil vprašanja sokrajanov glede hišnih priključkov na kanalizacijsko omrežje. Župan Aco Franc Šuštar je pojasnil, da so nekatere trenutne tehnične rešitve na terenu začasne narave z namenom zagotavljanja varnosti pred vdorom vode med samo gradnjo. Končna ureditev odceпов bo izvedena v zaključni fazi del, konkretni primeri pa se rešujejo neposredno s pristojnim komunalnim podjetjem. Po uskladitvi vseh dopolnil je bil zapisnik 27. redne seje potrjen.

Nova kategorizacija občinskih cest in posodobitev vrednosti točke za NUSZ

Občinski svet je soglasno sprejel Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o kategorizaciji občinskih cest, s čimer se skupna dolžina kategoriziranih cest povečuje na 64.684 metrov. Župan je ob tem izpostavil problematiko cest na zasebnih zemljiščih in pojasnil, da so iz kategorizacije umaknili odseke, kjer so lastniki temu nasprotovali. Pri določitvi vrednosti točke za NUSZ za leto 2026 pa je bila razprava bolj kompleksna. Čeprav je župan poudaril, da znaša kumulativna inflacija od zadnje posodobitve leta 2009 že 43 %, do dejanske posodobitve vrednosti točke tokrat ne bo prišlo. Anton Kosec je opozoril, da

trenutni odlok temelji na zastarelem zakonodajnem okviru, ki ga sodišče ne dopušča uporabljati za zviševanje obveznosti. Zaradi teh pravnih omejitev je bila za leto 2026 potrjena vrednost točke, ki ostaja nespremenjena na ravni iz leta 2009. Svetnik Jaka Šimnovec je ob tem opozoril, da občina zaradi te neusklajenosti letno izgubi približno 80.000 evrov, zato so svetniki podprli nujno pripravo novega odloka v letu 2026.

V nadaljevanju so svetniki obravnavali še odpis neizterljivih terjatev do podjetij v zaključenih stečajnih postopkih. Skupna vrednost evidentiranih neizterljivih terjatev znaša približno 9.500 evrov, od tega se v tem primeru odpisuje 1.894 evrov, medtem ko terjatev do podjetja Projekt 21 zaradi še ne zaključenega stečaja ostaja odprta. Župan je pojasnil, da zakon odpis dovoljuje šele po pravnomočnem zaključku postopkov.

Program dela Občinskega sveta za leto 2026

V okviru razprave o Programu dela občinskega sveta za leto 2026 je bil na predlog Antona Kosca program dopolnjen z obravnavo OPPN za protipoplavne ukrepe v drugem polletju. Andrej Korelc je izpostavil vprašanje proračuna za leto 2027. Župan se je strinjal, da bo končno sprejemanje proračuna za leto 2027 v pristojnosti novega občinskega sveta in župana, ki bosta nastopila mandat po volitvah, vendar bo trenutna uprava pripravila vse potrebne strokovne podlage za nemoten prehod in nadaljevanje projektov. Program dela je bil s temi dopolnitvami potrjen.

Poročilo o stanju projektov in investicijskem zagonu

Župan je svetnike seznanil z aktualnim dogajanjem v Občinski upravi in potekom odprtih projektov ter poudaril, da delo kljub kadrovskemu izzivu na področju financ poteka nemoteno. Osrednji del poročila so bili infrastrukturni projekti, ki so v izvajanju ali pripravi. V Utiku in Novem Utiku gradnja kanalizacije in cestne infrastrukture poteka hitreje od načrtov, na Skaručni pa se je začela gradnja komunalne in cestne infrastrukture, ob čemer je bila z LPP dosežena uskladitev glede krožnih voženj avtobusov, začasnih postajališč in prometnih ureditev. Občina ob tem zagotavlja začasna parkirišča ter usmerja tranzitni promet na obvoznice. Napredek je bil dosežen tudi v Zapogah, kjer se je začela gradnja hodnika za pešce in kolesarje, hkrati pa potekajo usklajevanja z izvajalci in DRSI z namenom čim manjšega obremenjevanja lokalnih cest ter izboljšanja prometne varnosti, zlasti za šolarje. Svetnike je dodatno informiral o potrditvi aglomeracije Vodice v novi uredbi, kar omogoča pridobivanje nepovratnih sredstev, ter napovedal prizadevanja za uvrstitev Brniške ceste v državni načrt razvojnih programov, s ciljem celovite prenove do leta 2030.

V razpravi je bil kot pomemben uspeh izpostavljen projekt šole v Utiku, za katerega je občina pridobila približno 1,6 milijona evrov nepovratnih sredstev. Svetnik Anton Kosec je poudaril, da je projektna dokumentacija pripravljena skladno z razpisnimi pogoji ter da objekt poleg šolskih prostorov omogoča tudi uporabo za vrtec in druge javne ter društvene dejavnosti. Svetniki so ob tem izpostavili različne poglede na finančno vzdržnost investicij. Svetnica dr. Urška Lampret je pohvalila prizadevanja glede ureditve aglomeracije in izrazila upanje, da se bodo premiki v okviru Ljubljanske urbane regije odrazili tudi v korist Občine Vodice. Svetnik Andrej Korelc je izrazil zadovoljstvo nad obsegom projektov, hkrati pa opozoril na skepso glede finančne izvedljivosti občine ter postavil vprašanje o odzivu finance/računovodstva. Župan je odgovoril, da ustreznega oziroma primerne odziva ni bilo, zato so ocenili, da je bolje počakati in zadevo izpeljati premišljeno. Svetnik Milan Čebulj je pohvalil uspešnost občine pri pridobivanju zunanjih sredstev in spomnil, da lani obljubljen srečanje z občani glede aglomeracij ni prineslo napredka, ter apeliral, da se projekt v letu 2026 zaključi do pridobitve gradbenega dovoljenja.

Pobude svetnikov

Svetnik Anton Kosec je izpostavil tematiko območja P+R, pri čemer je povzel dosedanje razprave na Občinskem svetu in odborih ter ocenil, da trgovski center, kot ga predlaga investitor, na tej lokaciji ni izvedljiv. Poudaril je velik primanjkljaj javnih parkirišč v Vodicah, zlasti v okolici pokopališča, ter predlagal, da se območje dolgoročno ohrani za P+R in dodatne javne vsebine, ob morebitni umestitvi godbenega doma. Opozoril je tudi na nujnost celostnega pristopa, saj bi morebitni trgovski program lahko vplival na realizacijo centra Vodic, za katerega je že pridobljeno gradbeno dovoljenje. Svetnik Aleš Prusnik je podal vprašanje glede nerešenega lastništva melioracijskih jarkov, ki potekajo po zasebnih zemljiščih, ter izpostavil, da kljub opravljeni parcelaciji lastniki še vedno nimajo dokončnih rešitev glede odkupov ali zamenjav. Svetnik David Kimovec je apeliral na čimprejšnjo vzpo-

stavitev delovne skupine za zasnovno vrta Skaručna, svetnik Andrej Korelc pa je podal pobudo za drugačno obravnavo pisnih odgovorov Občinske uprave, da bi bila na naslednjih sejah omogočena razprava. Svetnica dr. Urška Lampret je opozorila na problematiko avtoodpada in skromnejšo praznično okrasitev, svetnica Jana Plevel na poškodovan semafor pri šoli, ob tem pa izrazila podporo razvoju občine. Svetnica Silva Kralj in svetnik Marjan Podgoršek sta ob zaključku leta poudarila pomen sodelovanja in konstruktivnega dialoga.

Župan je v odgovorih napovedal, da se bo delovna skupina za vrtec Skaručna oblikovala v januarju. Glede območja P+R je pojasnil, da obstaja več predlogov, ki jih bo Občinska uprava zbrala in uredila ter jih predstavila na januarski seji, pri čemer bo za posege verjetno potrebna sprememba prostorskega akta. V zvezi z melioracijskimi jarki je pojasnil, da prenos lastništva niso bili zaključeni

v vseh primerih, postopke pa otežujejo različna stališča državnih služb. Pobudo glede drugačne obravnave odgovorov v zapisniku je ocenil kot smiselno in napovedal, da bodo obravnavani ločeno. Glede avtoodpada je pojasnil, da občina kljub neodzivnosti državnih inšpekcij išče pravne poti za izvršbo na stroške lastnika. O praznični okrasitvi je dejal, da je ta odvisna od razpoložljivih sredstev, glede poškodovanega semaforja pri šoli pa je potrdil, da bo popravilo izvedeno še v istem tednu. Ob koncu je pojasnil tudi, da je uporabno dovoljenje za obvoznico pridobljeno in da bo občina skupaj s Komunalo skrbela za vzdrževanje. Župan je ugotovil, da so bile točke dnevnega reda izčrpane, svetnike povabil na prednovoletno druženje ter zaželel lepe praznike in vse dobro v novem letu. Ob tej priložnosti je čestital tudi svetnikom, ki so med prejšnjo sejo praznovali rojstni dan (svetnica Urša, svetnica Silva, svetnik Žiga in svetnica Jana).

Spoštovane občanke in občani,

iskreno se vam

zahvaljujemo za vse vaše prispevke,
sodelovanje in zaupanje, ki skupaj so-
ustvarjajo našo skupnost.

Vsak vaš trud, vsaka prijazna beseda in
vsak nasmeh štejejo ter bogatijo življenje
v naši občini.

Novo leto 2026 naj bo čas novih začet-
kov, pogumnih idej in veselih trenutkov.
Želimo vam, da se uresničijo vaše želje
in načrti ter da vas spremljajo zdravje,
sreča in zadovoljstvo v krogu vaših naj-
dražjih.

Hvala, ker skupaj gradimo močnejšo,
povezano in živahno skupnost.

S toplimi pozdravi,

župan Aco Franc Šuštar

in

Občinska uprava Občine Vodice

SVETNIŠKA SKUPINA LNK

LNK – KONSTRUKTIVNA OPOZICIJA, KI SE ZAVZEMA ZA ENAKOMEREN RAZVOJ VSEH DELOV OBČINE

Anton Kosec, Aleš Prusnik, David Kimovec in Uroš Talan

UREJANJE PROSTORA PRI POKOPALIŠČU: JAVNI INTERES ALI KOMERCIALNI PRITISK?

Na lanski novembrski seji občinskega sveta (OS) ter na decembrskih sejah dveh odborov, ki ju vodita občinska svetnika Liste neodvisnih krajanov – LNK – Anton Kosec (Odbor za komunalo in urejanje prostora) in Uroš Talan (Odbor za družbene dejavnosti in varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami) je bila na dnevnem redu izjemno pomembna točka: urejanje prostora med pokopališčem, bencinsko črpalko in obvoznico v Vodicah.

Gre za približno dva hektara stavbnega zemljišča, ki je bilo pred leti s strani Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov RS preneseno na Občino Vodice (OV) z jasnim namenom – vzpostavitev javnih parkirišč (P+R). Prostor je zaradi svoje lege in velikosti primeren tudi za druge javne vsebine. Že dalj časa tako lokalna politika kot stroka, predvsem gasilci, razmišljajo, da bi se na tem območju določil tudi prostor za Center za zaščito in reševanje (CZR).

V Strategiji razvoja prostora OV je bil CZR sprva umeščen za nastajajočo večnamensko športno dvorano, vendar zaradi spremenjenih okoliščin in težav s pridobivanjem lastništva na predmetnem zemljišču ter bližine šole in vrtca ta lokacija ni več ustrezna. Zato se je odprlo vprašanje nove, primernejše lokacije.

CZR naj bi v prihodnje združeval PGD Vodice, Gasilsko zvezo (GZ) Vodice, enoto prve pomoči GZ Vodice, enoto za delo na višini GZ Vodice ter Civilno zaščito Vodice. Ideja, da se CZR umesti ob javna parkirišča na območje med pokopališčem, obvoznico in bencinsko črpalko (območje P+R), je po mnenju LNK ustrezna in strokovno utemeljena.

PREDLOG ZASEBNIKA IN RAZVNETA RAZPRAVA

Razprava se je dodatno razvnela po predlogu zasebnega investitorja, ki je občini predlagal idejno rešitev, v kateri poleg javnih parkirišč predvideva tudi večji trgovski center. Lociran bi bil tik ob pokopališču in nasproti bencinskega servisa, v dveh ločenih objektih, med njima pa bi bilo parkirišče. Na vzhodni del parcele bi bil umeščen CZR.

Po tem predlogu bi bil CZR utesnjen, z zahodne strani omejen s trgovskim centrom, z druge strani pa z robom občinske parcele, in umeščen v premajhnih gabaritih, ki ne omogočajo normalnega razvoja in izvajanja gasilske dejavnosti. Predlog za tako skromno kapaciteto CZR je bil prav žaljiv.

V LNK takšni rešitvi odločno nasprotujemo.

ZAKAJ LNK NASPROTUJE KOMERCIALNIM VSEBINAM NA TEM OBMOČJU

1. Izguba zemljišča

Če bi katerikoli del tega zemljišča dobil komercialno vsebino, bi morala OV ta del vrniti državi. Občina bi ostala brez dragocene zemlje, zaslužila pa bi država. To je za LNK nesprejemljivo.

2. Neprimerna lokacija

Je res strateška odločitev OV, da ima trgovski center ob pokopališču? LNK jasno odgovarja: nikakor ne.

3. Ignoriranje stroke in gasilcev

Če je vodstvu občine in delu svetnikov res mar za gasilce in stroko, potem takšne rešitve ne morejo podpreti. Bojimo se, da bo na mizo prišel kompromisni predlog z »le enim« trgovskim objektom, kar bi nekaterim zadostovalo za podporo. LNK bo tudi temu nasprotovala.

4. Gasilci ne potrebujejo zgolj nove stavbe, temveč zadostno zemljišče za usposabljanja, vadbeni poligon, prireditve, tekmovanja, delo z mladimi.

5. CZR ne sme biti zaprt med komercialne objekte. Zemljišče je bilo pridobljeno za javne vsebine – tako mora tudi ostati.

6. Uničevanje ideje občinskega središča Vodic (Kopitarjevega centra)

Umestitev trgovskega centra v neposredni bližini predvidenega Kopitarjevega centra bi dokončno pokopala idejo Kopitarjevega centra, ki je osrednja ambicija občinskih organov v vseh dosedanjih mandatih.

OV je za ta projekt že namenila 1,6 milijona evrov (nakup zemljišč, projektna dokumentacija, gradbeno dovoljenje). Resno se je vprašati, ali bi ob morebitni novi obsežni trgovini na lokaciji P+R potem sploh še obstajal interes zasebnega partnerja za vlaganje v Kopitarjev center.

PODPORA LOKALNIM TRGOVCEM – NE VELIKIM CENTROM

LNK dosledno podpira lokalne obrtnike in trgovce. Na decembrski seji Odbora za finance je OV, tudi na priporočilo nadzornega odbora, predlagala povišanje najemnin v občinskih prostorih – povprečno za 24,12 %, za poslovne prostore, kamor sodijo trgovine pa za 18,33 %.

Ob tem trgovina na Skaručni zapira vrata, še edina večja trgovina v Vodicah pa nad povišanjem ni bila navdušena.

Člani LNK smo na seji odbora dosegli, da se najemnina za trgovine z delikatesno dejavnostjo ne zviša, sicer predlog za povišanje najemnin sploh ne bi bil podprt. To je jasen dokaz, da LNK stoji na strani lokalnega gospodarstva, ne velikih trgovskih centrov.

KDO JE RES PODPRL CZR?

CZR je eden izmed ključnih razvojnih projektov OV. Zato je LNK podprla vzpostavitev proračunskega sklada za CZR 2024, ki smo ga skupaj z nekaterimi svetniki tudi predlagali.

POMEMBNO DEJSTVO:

Vse tri proračune (rebalans proračuna 2024, predlagan ravno s strani LNK, zato da je bil sočasno z njim sprejet tudi Odlok o proračunskem skladu za CZR; proračun 2025 in 2026) so dosledno podprli le štirje svetniki iz svetniške skupine LNK:

Anton Kosec, Aleš Prusnik, David Kimovec in Uroš Talan.

Pri rebalansu 2024 so se svetniki liste Srce in SDS vzdržali, proračune 2025 in 2026 pa so zavrnil ali se vzdržali svetniki Svobode, NSi, Lipe ter neodvisni svetnik.

Zakon o lokalni samoupravi določa: štejejo se le opredeljeni glasovi, torej vzdržan glas ne šteje.

Svetniki so izvoljeni, da odločajo, ne da se izogibajo odgovornosti. Vzdržan glas je enako: priti na sejo, pobrati sejnino, odločiti se pa ne. Neodgovorno ravnanje! Zato smo se mi odločili za razvoj in vse vsebine proračuna, tudi družbene (vrtec, šola, gasilci, društva ...) podprli.

CZR mora dobiti prostor na omenjenem območju – ob javnih parkiriščih, na občinski zemlji, ki je bila pridobljena prav za javne vsebine. Gasilci potrebujejo najmanj 100 x 50 m zemljišča za nov gasilski dom in vadbeni poligon.

Če je bilo mogoče zagotoviti prostor in sredstva za športno dvorano, bodo zagotovljena – dokler je LNK del odločanja – tudi za CZR.

Lokacija je strateško odlična: hiter dostop do Vodice, drugih krajev OV, avtoceste, obvoznice, kjer je skoraj vsak mesec vsaj ena intervencija.

V LNK poslušamo stroko, zaupamo gasilcem in zagovarjamo javni interes. Zato smo za CZR in javna parkirišča (ki jih kronično primanjkuje v Vodicah), brez komercialnih kompromisov.

Tudi idejo o Godbenem domu (v smislu samostojne stavbe) za nadaljnji razvoj in delovanje Godbe Vodice je možno dolgoročno urediti na tem območju, namenjenem izključno javnim površinam in javnim stavbam.

V LNK smo mnenja, da je treba vse nadaljnje razprave o določitvi bodočih vsebin na območju P+R obvezno voditi sočasno z nujno opredelitvijo, kako končno začeti gradnjo Kopitarjevega centra, katerega realizacija je absolutna prioriteta večine vodiških list in strank. Realizaciji enega in drugega projekta sta neposredno povezani.

Če bo občinsko vodstvo mislilo resno z razvojem Vodice in gradnjo Kopitarjevega centra v doglednem času, se bo to pokazalo že na letošnji januarski oziroma februarski seji OS.

SKARUČNA: CESTA BO – IN TO TUDI ZARADI PODPORE LNK

Na Skaručni se je še enkrat jasno pokazalo, kako pomembna je bila podpora ključnim razvojnim projektom (tudi zaradi podpore LNK). Prebivalci so se o tem lahko neposredno prepričali 22. decembra, ko sta občina in izbrani izvajalec javno predstavila projekt rekonstrukcije ceste skozi Skaručno.

Leta 2025 in 2026 smo v LNK podprli projekt rekonstrukcije ceste, ki se bo financiral v razmerju 49 % država in 51 % občina. Brez naše podpore proračunu tega projekta ne bi bilo – in s tem tudi ne

ceste skozi Skaručno. Danes lahko vsem dvomljivcem jasno in glasno povemo: cesta se gradi. Dela so se začela že decembra, najprej na stranskih ulicah.

Kljub temu so nekateri (tudi občinski svetnik) hodili po Skaručni, nagovarjali občane in jih vabili na protest pred občino, češ da proračun ne zagotavlja sredstev za cesto. Nekateri svetniki še danes prodajajo zgodbo o proračunsko neusklajenem projektu, ker po dveh mandatih očitno še vedno ne znajo prebrati NRP-jev, ki jasno in v treh proračunskih postavkah prikazujejo kritje projektov Skaručna in kanalizacije v Utiku.

Na sejah občinskega sveta in tudi po njih smo v LNK poslušali očitke v slogu: »Vi te ceste nikoli ne boste videli.«

Danes je odgovor jasen: ta cesta bo. Zakaj? Ker smo zagotovili črpanje nepovratni sredstev. Teh sredstev niso zagotovili v NSi, Svobodi ali Lipi, zagotovili smo jih tisti, ki smo glasovali za potrditev proračuna. Tega naj ne pozabijo ne prebivalci Skaručne, ne prebivalci Utika.

Kanalizacija in cesta v teh krajih bosta zgrajeni, ker smo nekateri znali prepoznati potencial teh projektov. Skaručna je s tem dobila pomembno in trajno pridobitev. Zavedamo se, da bo gradnja dolgotrajna in časovno zahtevna, a končni rezultat bo ob potrpežljivosti krajanov leta 2027 toliko več vreden.

Ne gre pozabiti, da je projekt Skaručna dolgo visel v zraku zaradi dolgotrajnega pridobivanja pravice graditi z enim od lastnikov obcestnih zemljišč. Ko se je to sredi lanskega leta uredilo, se je projekt začel odvijati zelo hitro: razpis, izbor izvajalca in začetek del. V praksi viden pozitiven učinek podpore proračunu.

Nismo nasedli provokacijam posameznih svetnikov, ki so govorili, da je »cesta skozi Skaručno le vaba za podporo širšemu proračunu«. Ne, spoštovane občanke in občani – LNK kot konstruktivna opozicija na takšne manipulacije ne bo nikoli pristala. Prav tako nam ni pomembno, ali politično obstane ta ali oni župan. Pomembni so razvoji krajev in njihovi prebivalci.

Zavrnitev več kot 2 milijona evrov državnih sredstev in približno 0,5 milijona evrov evropskih sredstev samo za Skaručno bi bila velika in neodgovorna napaka. Skaručna je hkrati tudi vstopnica za ureditev zadnjega – tako zelenega – odseka državne Brniške ceste v Vodicah. S podporo projektu Skaručna smo v LNK dali zeleno luč tudi temu projektu v Vodicah. Tisti, ki so proračune zavrnil ali so se pri glasovanju vzdržali, te vstopnice niso podprli. Mi smo jo. Ob tem pa jasno in odgovorno naslavljamo tudi župana: zahtevamo, da se izpolni dana obljuba in da se na prehodih za pešce uredijo hitrostne ovire. To je pobuda krajanov, ki jo v LNK podpiramo. Podoben primer dobre prakse fizičnega umirjanja prometa imamo že nekaj kilometrov stran – na isti regionalni cesti skozi Šmartno, kjer so nameščene ovire in omejitve hitrosti na 40 km/h. Gre za minimalen popravek projektne rešitve, ki ne vpliva ne na dinamiko ne na ceno projekta.

Pričakujemo pa tudi napredek na drugem pomembnem projektu na Skaručni – pripravi idejne zasnove za obnovo skaruškega vrtca. Na našo pobudo bo oblikovana delovna skupina za pripravo projekta družbeno-javnih vsebin na lokaciji sedanjega vrtca: rekonstrukcije oziroma gradnje vrtca ali morda še drugih objektov družbene infrastrukture.

SVETNIŠKA SKUPINA LNK

Ob tem se upravičeno sprašujemo, kako razmišljajo nekateri svetniki, denimo iz Utika, kjer so prav tako v igri evropska sredstva za izvedbo javne kanalizacije. Projekt »pozdravljajo«, hkrati pa so bili proti proračunu. Cesto in kanalizacijo se že gradi praktično na njihovem dvorišču, pa še vedno dvomijo o projektu. Težko razumljivo. O velikih moralistih, ki po družbenih omrežjih razlagajo o svoji konstruktivnosti, čeprav so bili proti ali so se vzdržali glasovanja pri proračunih, pa raje ne bi izgubljali besed. Takšni svetniki bi radi bili celo župani. Neverjetno.

Spoštujemo vse, ki so glasovali za ali proti in za svojim stališčem tudi stojijo. Vzdržani glasovi pa so nerazumni in nespoštljivi do občanov in občanov, ki so nam dali mandat, da jih odgovorno zastopamo.

Čisto za konec pa še poseben poudarek na dejstvu, da se LNK vse od njene ustanovitve pred tridesetimi leti zavzema za enakomeren razvoj vseh delov občine. To je bil tudi eden od vsebinskih razlogov za ustanovitev LNK – to je in bo vedno bistvo našega programa. Dolga leta smo se zavzemali celo za ustanovitev krajevnih skupnosti oz. ožjih delov občine, ki vsekakor omogočajo več neposredne demokracije. S to idejo oziroma projektom nismo uspeli, zato se z znanjem in vztrajnostjo za razvoj občine borimo naprej na druge načine v občinskem svetu in njegovih odborih.

V kontekstu enakomernega razvoja vseh delov občine je v občinskem prostorskem načrtu (OPN) določeno, da imamo v naši občini poleg občinskega središča (naselje Vodice) še dve krajevni oziroma lokalni središči: Utik z Domom krajanov (vrtec in podružnična šola) in Skaručno (zadružni dom, vrtec), kar sistemsko omogoča razvoj naselij izven centra.

V LNK smo v proračunskih razpravah že dolga leta nazaj opozarjali na nujnost obnove utiške javne stavbe in predlagali uvrščanje sredstev v proračunih za projektiranje. Naš je tudi lanski predlog za sprejem odloka o proračunskem skladu, ki dolgoročno zagotavlja zanesljivo in stalno financiranje bodoče temeljite rekonstrukcije te stavbe. Lani je občina že pridobila gradbeno dovoljenje in kandidirala na razpisu Ministrstva za vzgojo in izobraževanje za sofinanciranje te investicije in v decembru iz tega naslova pridobila 1,6 milijona evrov, ki jih mora realizirati do leta 2029. Odličen rezultat, ki že določa aktivnosti občinskih organov v naslednjem mandatu za prenovno šole in vrtca izven centra Vodice. Prepričani smo, da bo občina konkurenčna na razpisih za nepovratni denar za obnovo Doma krajanov v Utiku še na drugih institucijah (Ministrstvo za gospodarstvo in šport, EKO sklad, Fundacija za šport ...). **Pomembna investicija za enakomeren razvoj vseh delov občine!**

OBČINA VODICE

*Ob slovenskem kulturnem prazniku vam želimo,
da slovenski jezik, zgodovino in kulturo vedno nosite v srcu
ter jih s ponosom delite z drugimi.
Naj bo ta dan priložnost, da se spomnimo bogate dediščine,
ki nas povezuje kot narod,
in da z njo soustvarjamo tudi prihodnost naše skupnosti.*

**Iskrene čestitke ob
prazniku in prešerno praznovanje!**

*Župan Aco Franc Šuštar,
Občinski svet
in Občinska uprava Občine Vodice*

VABILO NA TRADICIONALNO ŠPORTNO-KULTURNO PRIREDITEV 20. VELESLALOM ZA POKAL OBČINE VODICE IN 12. POHOD NA KRVAVEC

Ob slovenskem kulturnem prazniku vas v **nedeljo, 8. februarja 2026**, pristrčno vabimo na Krvavec, kjer bomo skupaj doživeli že **20. veleslalom za pokal Občine Vodice** in **12. pohod na Krvavec**. Dogodek že tradicionalno povezuje športnega duha, kulturno ustvarjalnost, prijetno druženje in spoštovanje slovenske tradicije v čudovitem gorskem okolju.

Občina Vodice pripravlja v sodelovanju s Športnim društvom Victoria Club Vodice, Športno-planinskim društvom Gams, Godbo Vodice, Mešanim pevskim zborom Biser ter Rekreativno-turističnim centrom Krvavec pester dan, namenjen tako tekmovalcem kot pohodnikom ter vsem ljubiteljem aktivnega preživetja prostega časa.

Veleslalomsko tekmovanje bo potekalo na progi nad Hotelom Krvavec. Smučarji in deskarji se bodo pomerili v eni tekmovalni vožnji, ki bo štela za končni rezultat. Startni vrstni red bo določen ob prevzemu startnih števil, pri čemer bodo imeli prednost otroci in dame. Tekmovalne kategorije bodo oblikovane naknadno glede na prejete prijave.

Prijave posameznikov ali ekip (ekipa šteje pet članov, od tega najmanj ena tekmovalka) sprejemamo **do četrтка, 5. februarja, 2026, do 24. ure** na elektronski naslov sport.victoria.club@gmail.com.

Pohodniki se bodo zbrali med 7.30 in 8.30 pri spodnji postaji kabinske žičnice. Udeleženci naj bodo primerno opremljeni z zimsko pohodno opremo (dereze, gamaše, pohodne palice, rezervna oblačila), poskrbijo naj tudi za ustrezno telesno pripravljenost. Prijava na pohod ni potrebna.

Sklepni del dogodka bo potekal na **Plaži Krvavec ob hotelu**, kjer nas bo razveselil kulturni program z nastopi **Godbe Vodice in Mešanega pevskega zbora Biser**. Veleslalom in pohod bosta izvedena **ne glede na vremenske razmere**.

Veselim se vaše družbe in vas vabimo, da z nami na poseben način obeležite slovenski kulturni praznik – s športom, kulturo in prijetnim zimskim druženjem.

Pridružite se nam in skupaj lepo praznujmo slovenski kulturni dan!

20. VELESLALOM ZA POKAL OBČINE VODICE IN 12. POHOD NA KRVAVEC S KULTURNIM PROGRAMOM OB SLOVENSKEM KULTURNEM PRAZNIKU

**KRVAVEC,
8. FEBRUAR 2026**

**VABLJENI POSAMEZNIKI IN EKIPE!
PRAZNUJMO PREŠERNO!**

ZAZNAMOVALI SO OTROŠTVO

Janja Potrč, vzgojiteljica predšolskih otrok
foto: Janja Potrč

V letu 2025 smo se spomnili dveh velikih jubilejev. Najprej je svoj 80. rojstni dan praznovala otroška revija Ciciban, nato pa smo se spomnili še stoletnice rojstva Janeza Bitenca. Tako revija Ciciban kot tudi Janez Bitenc sta brez dvoma zaznamovala otroštvo številnih ljudi.

Revija Ciciban je prvič izšla leta 1945. Ime je dobila po liku iz otroške pesmice Otona Župančiča – Ciciban. Do sredine devetdesetih let je bila edina otroška revija, namenjena otrokom med šestim in osmim letom starosti. V septembru 1998 je prvič (kot priloga) izšel Cicido, mlajši brat revije Ciciban. Kasneje je postal samostojna revija, namenjena otrokom, starejšim od dveh let.

Poslanstvo revije Ciciban je bilo in je še vedno spodbujanje radovednosti, ustvarjalnosti ter ljubezni do branja. Revija Ciciban je postala kulturni fenomen, ki odraža slovensko zgodovino, slovensko umetnost in slovenske vrednote. Zatorej lahko rečemo, da je 80. rojstni dan Cicibana pravzaprav praznik otroštva. Tega smo se spomnili tudi v našem vrtcu in pripravili manjšo razstavo ob tem otroškem prazniku.

Kdo ne pozna pesmic Kuža pazi, Naša četica koraka, Metuljček Cekinček. Vse to so pesmice, ki smo jih prepevali vsi kot otroci. Vse te pesmice (in še veliko več) je napisal Janez Bitenc. V mesecu oktobru 2025 smo se spomnili njegove stoletnice rojstva.

Janez Bitenc oz. stric Janez, kot so ga klicali otroci, je s svojimi otroškimi pesmimi in glasbenimi pravljičami neprecenljivo zaznamoval razvoj predšolske vzgoje. Postavil je temelje za sistematični razvoj petja predšolskih otrok.

Prvo pesmico Trobentica in zvonček je napisal leta 1953, na pobudo deklice iz OŠ Dravlje. Vse njegove pesmice so preproste, vedre, prežete so s toplino in izhajajo iz otroške domišljije. Pesmi razveseljujejo, sproščajo in dopolnjujejo otrokovo ustvarjalno igro. Napisal je okoli 500 pesmic in 30 knjig glasbenih pravljič. Glasbena pravljičica je izvirna didaktična oblika, ki nosi preprosto vzgojno sporočilo. Med pripovedovanjem večkrat zapojemo, zaigramo na inštrumente in zaplešemo.

Na njegovo pobudo sta bila leta 1957 ustanovljena Otroški in Mladinski pevski zbor RTV Ljubljana.

Svoje poslanstvo je videl kot ustvarjanje otroških pesmic in glasbenih pravljič za otroke. Njegova dela nosijo vzgojno, glasbeno in literarno poslanstvo.

... Umetnost ustvarjanja za otroke je v tem, da se zavedaš, kaj lahko otrok pri določeni starosti dojeme, kaj lahko zapoje in s čim ga lahko osrečiš ...

V vrtcu smo pripravili razstavo z naslovom Janez Bitenc skozi otroške oči. Ustvarjali so otroci iz skupin Risi, Sove in Zmaji. Nastale so čudovite risbe.

Tako revija Ciciban kot pesmice Janeza Bitenca spremljajo tudi otroke v vrtcu Škratek Svit. Pozorno prisluhnite, kadar boste prišli v naš vrtec. Zagotovo boste iz kakšne igralnice zaslišali »Kuža pazi, z repkom miga, vstane, leže, tačko da. Hišo čuva, jezno laja, če nikogar ni doma ...«

VESELI DECEMBER

NA OSNOVNI ŠOLI VODICE

Andreja Bečan

foto: Barbara Kermavner

Na Osnovni šoli Vodice se veseli december ni začel z adventnimi svečkami, temveč že konec novembra – s pridnimi rokami, iskrivimi idejami in prazničnim utripom, ki je napolnil šolske učilnice, hodnike in avle.

Priprave na praznične dni so se začele 24. novembra, ko so učenci predmetne stopnje v okviru dneva dejavnosti sodelovali v predprazničnih delavnicah. Mlajši učenci razredne stopnje so praznično ustvarjanje prepletli kar s svojim vsakdanom. Izpod njihovih prstov so nastajali domiselni izdelki, polni otroške ustvarjalnosti.

Na delavnicah se je slikalo na platna, risalo novoletne voščilnice in fraktalne risbe, izdelovalo praznične okraske, adventne koledarje in venčke iz naravnih materialov. Učenci so izdelovali zeliščno sol, s pomočjo laserskega gravirnika vžigali leseno igro križce in krožce, pekli piškote, kuhali marmelado in celo čilijevo omako. Gnetlo se je testo za jušne rezance in ribano kašo, izdelovale so se domače klobase, ki so jih postregli v »hot dogih« na predpraznični tržnici.

Posebno vrednost delavnicam so dali učitelji Osnovne šole Vodice, ki so z veliko zavzetostjo pripravili pester nabor dejavnosti, učence spodbujali k ustvarjalnosti ter jih potrpežljivo vodili skozi praznične izzive in različne vloge.

Delavnice niso bile le ustvarjalne, temveč tudi poučne. Učenci so se učili novih spretnosti – od poslikave obraza, ki jo je vodila nekdanja učenka Ajda Jenko, do izdelave prazničnih pričesk, ki sta jih učencem pokazali nekdanja učenka Sara Kastelic in njena sošolka iz Srednje frizerske šole Ljubljana. Učenci so se preizkusili na odrskih deskah, v vlogah gledaliških tehnikov, se učili plesnih korakov, ustvarjali animacije, zasnovali praznični foto kotiček ter celo snemali zvočne reklame za dogajanje na tržnici.

Velika zahvala gre samostanu Repnje, ki je odprl svoja vrata voščilnim učencem. Sestra Bernarda jih je tam poučila o peki tradicionalne slovenske praznične sladice – potice.

Predpraznična tržnica je zaživela 27. novembra. Zimsko okrašena šola, snežna deklica na oknih, rdeče stojnice in mogočna novoletna jelka z darili so ustvarili pravo praznično kuliso. Tržnica se je odprla po nagovoru g. ravnatelja Jureta Grilca in pomočnice ravnatelja, ge. Klavdije Cof Mlinšek, ter prižigu lučk pod taktirko predsednice šolske skupnosti, Jerce Stanonik in predstavnice prvošolcev, Jane Zadnik. Večer se je zaključil z nasmehi, prijaznimi besedami ter toplimi dobrotami – vročo čokolado, palačinkami in šmornom. Posebno vzdušje so pričarali šolski radio Božični kričac, praznični kviz in igre. Za dobrodelno noto so poskrbele praznične voščilnice, ki so jih obiskovalci tržnice lahko napisali starejšim prebivalcem občine Vodice. Voščilnice so jim dostavile

ŠOLA IN VRTEC

prostovoljke iz Karitas Vodice. Prav vsak obiskovalec tržnice pa je domov odnesel vsaj majhen praznični priboljšek.

December je prinesel še druga praznična srečanja. Šolo je obiskal dedek Mraz, njemu in otrokom so prvošolci pripravili gledališko igrico. Učenci Razširjenega programa so se odpravili na tradicionalni pohod z lučkami. 23. decembra je potekal božično-novoletni koncert, na katerem so zazveneli glasovi šolskih zborov, predstavili so se številni talenti vodiških učencev. Po koncertu je sledila prijetna čajanka z upokojenimi učitelji šole.

Zadnji šolski dan pred novoletnimi počitnicami je zaznamovala prireditev ob dnevu samostojnosti in enotnosti. Učenci so občudovali lepote Slovenije iz zraka, nastopile so mažoretke, prireditve so zaokrožile glasbene točke. Poseben trenutek tega dne je bil sprejem prvošolcev v skupnost učencev Osnovne šole Vodice. Naj veseli december sklenemo z mislijo, zapisano na vabilu božično-novoletnega koncerta:

Majhna sreča je včasih večja, kot se zdi.

*Ko čez noč in kar naenkrat z neba mehko sneži,
se majhna sreča večja in odprhutne žalost iz oči.*

(Bina Štampe Žmavc)

Učenci si v letu 2026 najprej želijo snega, bralkam in bralcem Kopitarjevega glasa pa želimo zdravo, mirno in srčno leto, ki smo ga pravkar začeli.

VABILO NA VPIS

VSEM BODOČIM PRVOŠOLCEM

Spoštovani starši!
Vaš otrok, rojen v letu 2020, sodi v generacijo, ki
bo septembra 2026 vstopila
v 1. razred.

NA OŠ VODICE BOMO OTROKE
VPISOVALI 10. IN 11. FEBRUARJA 2026
OD 8. DO 12. URE IN OD 14. DO 18. URE.
PROSIMO, POKLIČETE PO TELEFONU
(833 25 14/832 41 95), DA SE
DOGOVORIMO ZA DAN IN URO VPISA.

VESELIMO SE SREČANJA Z VAMI!

Jure Grlic,
ravnatelj OŠ Vodice

DAN ODPRTIH VRAT ZA BODOČE PRVOŠOLCE

OŠ VODICE

10. marec 2026
ob 9.20

PŠ UTIK

3. marec 2026
ob 9.00

Otroci bodo šolo obiskali s svojimi
vzgojiteljicami iz vrtca Škratek Svit
(Vodice, Skaručna in Utik).

**OTROCI, KI SO V VRTCU DRUGJE ALI PA SO
DOMA, NAS BODO OBISKALI V SPREMSTVU
STARŠEV!**

VESELIMO SE VAŠEGA OBISKA!

Jure Grlic,
ravnatelj OŠ Vodice

ODKRIVAMO PRETEKLOST

SPOMINI NA OTROŠTVO PRED DRUGO SVETOVNO VOJNO

Vilma Vrtačnik Merčun

foto: osebni arhiv Franca Ziherla in Vilma Vrtačnik

Spomini na otroštvo so dragocen del človekovega notranjega sveta. V njih so ujete prve izkušnje, občutki radovednosti, varnosti in topline, pa tudi trenutki, ki so oblikovali posameznikov pogled na svet. Čeprav je s časom otroštvo vse bolj oddaljeno, nas spomini nanj spremljajo vse življenje – v njih iščemo uteho, veselje, tudi navdih. Ohranjajo našo povezanost z ljudmi in kraji, ki so nas zaznamovali. Spomini na otroštvo tako niso le bežni utrinki preteklosti, temveč pomemben del naše identitete. V nadaljevanju predstavljamo spomine Franca Ziherla iz Vodice, ki je otroško dobo doživel v času pred drugo svetovno vojno.

V vaši hiši je bila pred vojno vodiška pošta, imeli pa ste tudi malo kmetije. Koliko zemlje ste imeli in katere živali ste imeli pri hiši?

Mama je v Hrašah podedovala en hektar in pol zemlje, oče pa je dokupil še nekaj zemlje. V lesenem hlevu, ki je bil v nadaljevanju hiše, smo imeli dve kravi in enega bikca, hlev za dva konja pa smo imeli posebej. Poleg tega smo imeli še prašiče in kokoši. Prašiče je imela takrat vsaka hiša v Vodicah. Za delo na polju pa so nekateri imeli konja, drugi vola, bili pa so tudi primeri, da so vpregli krave.

Ker je bila vaša mama zelo obremenjena z delom na pošti, ste kot otroci imeli varuške oziroma dekle. Ali so bile stroge do vas, otrok?

Bile so mlade in niso bile stroge. Je bila mama precej bolj stroga.

Pri vaši hiši je bilo sedem otrok. Verjetno ste otroci nosili obleko drug za drugim.

Ja, pri nas smo jo, ampak ni bilo povsod tako. Recimo v Vodicah pri Pukorinu je bilo pet otrok, ki so nosili ene in iste čevlje. Pozi-

mi tako enkrat enega ni bilo v šolo, drugič drugega. V vodiškem okolišu je bilo v tistem času veliko bajtarjev, kajzarjev brez zemlje, ki so morali vsa drva na ramenih znositi iz gmajne, pa jake za seboj vleči.

Jake?

Jaki so ročno orodje s 6 do 7 m dolgimi ročaji in s kljuko na koncu. Ljudje so imeli še iz časa Marije Terezije dovoljenje, da so lahko od sv. Petra (konec junija) pa do oktobra iz gmajne nosili veje. Ko so prišli pod drevo, na katerem so bile suhe veje, so jak zataknili za tako vejo in jo potegnili, da je počila in se odlomila. Ta drva so bila potem njihova. To delo so večinoma opravljale ženske.

Ali ste otroci poleti hodili bosi?

Normalno je bilo, da smo otroci poleti hodili bosi. Tudi ko smo sadili krompir, smo bili bosi. Zvečer smo si noge umili, včasih pa še to ne. Pri nas smo na posteljah imeli rjuhe, pa ni bilo povsod tako. Sam sem nekaj časa ležal tudi v hlevu. Med vojno je krava telila, pa sem rekel, da jo bom vahtal. Pa nisem bil v hlevu zato, da bi kravo čuval, ampak da sem šel lahko s fanti lumpat in da mama tega ni vedla.

Kako pa se spominjate svojih predšolskih in šolskih let?

Kot majhni otroci smo, še preden smo začeli hoditi v šolo, pasli krave. Mi smo imeli krave spuščene, zato so bile pohlevne. Privezane krave so bile bolj agresivne, nevarne. Pod cerkvijo, kjer je danes novo naselje, je bil naš travnik, pa Zavrlov in Miklavov. Tam smo se otroci dobivali. Bil sem med mlajšimi. Hodili smo za kravami, saj pašnik ni bil ograjen. Najstarejši med nami je bil Miklavov hlapec, ki je že zaključil osnovno šolo. Doma je bil iz Most, Močnik se je pisal. Ker pri Miklavu ni bil nihče poročen, niso imeli otrok, kmetovali pa so Miklavov Janez in njegovi dve sestri. Miklavov hlapec je bil precej pregan. Vedno je imel nekaj denarja pri sebi, pa je šel v trgovino h Kramarju po čokolado, s katero

V nekdanji šolski stavbi so danes prostori vodiške občine in knjižnice.

smo se potem vsi malo posladkali. Šli smo se kakšne pastirske igrice. Če je bil kdo nov ali pa je slučajno prišel mimo, mu je hlapec rekel, da mu bo nekaj prinesel, samo mižati mora. V papirček od čokolade je zavil kravjek in mu ga dal v roke. Potem mu je prijazno govoril, kako rad ga ima in to toliko časa, da je kravjek začel kapljati ... To je bila nesramna igra, ampak te se najbolj spomnim.

Naša mama je bila doma iz Hraš. Pri hiši smo imeli manjši voz, zapravljivček ali zapravljenc smo mu rekli. Starejša sestra je bila že v Ljubljani, šest otrok pa nas je bilo še doma. Mama je bila vedno v službi, na pošti, edino kakšno nedeljo se je spomnila, da se odpeljemo v Hraše. Imeli pa smo slepo kobilu, ki nam jo je podaril mamin brat. Bila pa je tako pametna, da tega ni opazil, ko jo je kupoval. To je spoznal šele, ko je šel enkrat v vinograd in je zašla s ceste. Pri nas se je navadila hoditi v Hraše. V Zapogah so že okoli leta 1935 imeli vodovod in napajališče. Kobili naša voda, kapnica iz šterne, ni bila preveč všeč. Ko pa smo prišli v Zapogah do napajališča, kobila ni hotela naprej, dokler se ni napila. V Zapogah so mamo pozdravljali: »O, Franca, ali jih spet pelješ na izlet?« Tam za Mežnarjem je vsako jesen stala voda. Enkrat bi tam skoraj izgubili starejšega brata Marka. Bilo je jeseni, pa se je šel v tisto vodo kopat. Zlezel je na hlod, ki je plaval na vodi, in ga zajahal. Kar naenkrat pa se je hlod zavrtel in je padel v vodo. Utonil ni, bil pa je čisto premočen.

INTERVJU

Poleti smo se hodili kopat v Pšato v Moste, tja, kjer je bil potem mlin. Skupaj z Bukovčani smo hodili tudi v Suhadole (Skadole). Tja smo šli skozi Žeje ali pa po gmajni. Na mestu, kjer je Pšata delala ovinek in je bila voda malo globlja in z vrtinci, tam smo se kopali. Imeli smo svoj štant, svoje mesto. Včasih smo se fantje tudi stepli; Vodičani in Bukovčani smo držali skupaj, Suhadolci (rekli smo jim Skadolci) in drugi z one strani hriba pa skupaj. Take fantovske bitke smo imeli kar radi.

Starši z nami skoraj niso imeli dela. Igrače smo si izdelovali sami. Pa plezali smo radi. To je bila za nas zelo zanimiva igra. Največ smo plezali po gmajnah, predvsem po smrekah. Moj brat je domov prinašal celo kače. Upal se jih je prijemat. Verjetno so bile belouške. Lovili smo tudi rake, ki jih danes tukaj ni več. Lovili smo jih v potoku od Kapovca navzgor, tam proti Stanu, kot smo rekli. Stan je ledinsko ime povirja tega potoka.

Vsako leto za zimske počitnice smo se šli na hrib v Šinkov Turn smučat, v Repnjah pa smo vodiški fantje tekmovali v smučarskih skokih. Pri Ocepku, kamor se je priženil Kranjc iz Bukovice (drugače so bili Kopitarjeve žlahte), je en Kranjčev nečak, ki je študiral v Ljubljani, začel v naše kraje uvažati smučarske skoke. Skakalnica je bila za Smoletovo kmetijo. Slaba stran te skakalnice je bila, da je imela južno lego.

Kdaj ste začeli hoditi v šolo in kakšni so vaši spomini na to obdobje?

Leta 1935 sem začel hoditi v šolo. V Vodicaah je bila takrat osemletka, in sicer šest rednih razredov in dva ponavljalna, ki pa sta bila obvezna. V vsakem razredu je bilo okoli 30 fantov, saj je bila takrat deška šola, za dekleta je bila šola v Repnjah. V pritličju šolske stavbe je bilo učiteljevo stanovanje in ena učilnica, v nadstropju pa sta bili še dve učilnici. Pouk je bil v turnusih, dopoldne in popoldne. Zdi se mi, da je bila tudi ponavljalna šola vsak dan, le da je bilo v njej več praktičnega učenja.

Katerih učiteljev se spomnite?

Najbolj se spomnim Franca Ostanke, ki je bil doma z Notranjskega. Dobro se spomnim tudi Danice Pokorn in Zorke Vybihal, ki sta nekaj časa stanovali v naši hiši. Več učiteljev je bilo Primorcev, ki so po prvi svetovni vojni pribežali pred Mussolinijevim

režimom, npr. učitelj Pahor, ki je učil na Skaručni, in učitelj Sancin v Vodicaah. Franca Ostanek je bil nekaj časa šolski upravitelj. Ko je leta 1935 odšel, je bil v Vodice nameščen učitelj Ignacij Vodnik. Spomnim se tudi učiteljic Valerije Reitz, Zofke Jerele in Marije Papler. Krajši čas je bil šolski upravitelj Jože Sancin, potem pa je bil premeščen v Ljubljano. Ob izbruhu vojne aprila 1941 je bila šolska upraviteljica Valerija Reitz.

Ali so bili učitelji strogi in kakšne so bile takrat šolske kazni? Ali so učitelji še imeli palico?

Učiteljica Reitz je bila zelo stroga, še posebej je mrzila kmečke otroke. Ko se mi je pri slovenščini v zvezku naredila ena packa, mi je napisala: »Sramuj se, mazač!« Zdi se mi, da je bila Mariborčanka in je malo drugače govorila. Ko smo imeli odmor in nas je spuščala skozi vrata, je vedno rekla: »Dalje, dalje,« in ne »naprej«. Drugačen besedni zaklad je imela. Stanovala pa je pri Ciperletu. Kazni s palico so takrat še bile v uporabi. Najpogosteje pa so učitelji poredne učence kaznovali tako, da so jih zapirali po pouku. Takrat so morali delati domače naloge. Za kazen so marsikoga poslali tudi stati v kot.

Ali ste otroci v šoli lahko govorili v domačem narečju?

Vsi smo govorili narečno, saj v šoli temu niso posvečali posebne pozornosti. Učitelji so bili pametni in glede tega ni bilo nobenih problemov. Tako ali tako smo se učili slovenščine. V drugem razredu smo se začeli učiti tudi srbohrvaško, kjer pa smo imeli več težav, predvsem s pisanjem v cirilici.

Kakšne učne pripomočke ste imeli v razredu?

Table so bile, pa zemljevid Kraljevine Jugoslavije in tudi globus. Otroci smo sedeli v klopih, učitelj pa je bil na vzvišenem prostoru, na katerem je stal kateder. Stare klopi so bile narejene za štiri učence, potem pa so namestili nove, v katerih sta sedela po dva učenca. V klopih je bil črnilnik, kamor smo pomakali peresa; nalivnikov še ni bilo. Šolske potrebščine smo fantje v šolo prinašali večinoma v starih nahrbtnikih.

Ali ste imeli pred vojno tudi kakšne kulturne dogodke?

Kako so Srbi hoteli počasi dobiti celo Jugoslavijo pod svoj vpliv, nam pove dejstvo, kako so poudarjali Vidov dan in Kosovski

bitko ter kako dobro smo morali znati pisati cirilico. Vidov dan je bil ob koncu šolskega leta, tako da smo imeli otroci takrat zmeraj proslave. V okviru šole smo šli enkrat na leto tudi v cerkev k maši. Zdi se mi, da je bilo to na dan sv. Alojzija. Dekleta v repenjski šoli so proslavljala tudi Miklavžev, Prešernov in materinski dan, tega v vodiški fantovski šoli ni bilo. Repenjske sestre so imele svoj program, mi pa svojega.

Šola je imela tudi šolski sadovnjak, nekje na šolskem dvorišču pa tudi vodnjak.

Vodnjak je bil na spodnji strani šole, tam, kjer danes raste lipa. V vodnjaku se je zbirala kapnica. Spomnim se, da smo ga enkrat čistili. Uporabljali so ga do napeljave vodovoda (ok. leta 1960). Delo v sadovnjaku je bilo v takratni šoli zelo pomembno. Velik šolski sadovnjak se je nahajal jugovzhodno od šole. Osnovne sadike smo nabavljali na Štajerskem, potem pa smo jih sami vzgajali, cepili itd. Dreves je bilo veliko, 300 do 400. Imeli smo cele vrste dreves iste starosti, npr. 3-letna, 5-letna itd.

Koliko let ste hodili v vodiško šolo?

V vodiško šolo sem najprej hodil štiri leta, potem sem šolanje nadaljeval na klasični gimnaziji v Ljubljani, a se je kmalu začela vojna. Med vojno, ko so v vodiški šoli poučevali nemški učitelji, sem bil dodeljen v 6. razred. Tedaj vodiška šola ni bila več samo fantovska kot pred vojno, ampak mešana, za fante in dekleta. Obiskovati sem jo prenehal junija 1943, dobrega pol leta pred tem, ko je bila požgana (op. 14. januarja 1944).

Ziherlovi mlajši otroci: (z leve) dvojčici Meta in Malka, Jera in najmlajši Janez. Okoli leta 1936.

DU BUKOVICA – ŠINKOV TURN

Dragica Sodnik

foto: Dragica Sodnik

NOVOLETNO DRUŽENJE

December je najlepši mesec – mesec pričakovanja, obdaritve, petja, druženja in veselja. Vsem želimo polepsati dneve, da vsaj za trenutek pozabijo na svoje skrbi.

Poverjeniki so po domovih raznosili novoletna darila, ki smo jih članice pripravile za vse člane društva. Zaželeli so jim lepe praznike in jih povabili na druženje 13. decembra.

V dvorani so nas sprejele prečudovite lučke, okrašene mize, sprejem je bil zares pravljичen. Na začetku so nam zapeli učenci OŠ iz Utika. Ob poslušanju petja naših vnukov in pravnukov se nam je na obrazih zaiskrila tudi kakšna solzica – solzica sreče.

Zaslišala se je tudi glasba naše pevske skupine Aronija. Poslušali smo prečudovite pesmi, med druženjem pa se je slišalo petje vseh navzočih v dvorani.

Poleg dobre pijače in hrane smo uživali ob poslušanju glasbe in igranju na harmoniko. Poslušanje Roberta nas je popeljalo v sanje, v lepote življenja, v priložnost, da se te sanje na druženju tudi lahko uresničijo. Poleg poslušanja in igranja smo zraven tudi zapeli in seveda zaplesali.

Bilo nam je zares zelo lepo in čas je kar prehitro minil. Zahvalila bi se vsem, ki ste pomagali pri pripravi – upravnemu odboru društva, poverjenikom društva, vsem, ki ste bili prisotni pri pripravi prostora v dvorani, učiteljici Urški in učencem OŠ, pevki skupini Aronija, glasbeniku Robertu Stoparju, Janiju Mohor in družini Grgić – za odlično postrežbo.

Seveda pa zahvala vsem vam, ki ste si vzeli čas za druženje in popestrili to lepo sobotno popoldne.

POROČILO DU BUKOVICA – ŠINKOV TURN ZA LETO 2025

V letu 2025 smo imeli v Društvu upokojencev Bukovica – Šinkov Turn 12 sej. Seja je bila vsako prvo sredo v mesecu. Udeležba na sejah je bila vedno odlična.

Na prvi seji upravnega odbora v mesecu januarju smo obravnavali naslednje točke:

- sprejeli in potrdili smo plan dela za leto 2025,
- sprejeli in potrdili finančni plan za leto 2025,
- dogovori in sklepi o delu društva do konca leta.

Tudi letos nam je uspelo, da smo izdali svoj časopis in ga dostavili na dom vsem članom našega društva, z naslovom: NAŠA JESEN – marec: številka 28, za leto 2025.

4. 3. 2025 – pustovanje pri Anzelnu. Bilo je zelo prijetno in veselo druženje ob dobri pogostitvi. Vsi prisotni člani smo bili tudi v pustnih kostumih.

15. 3. 2025 – občni zbor v kulturnem domu Utik.

Predstavljeno je bilo poročilo o delovanju društva za leto 2024 in program dela za leto 2025. Dan so nam popestrili naši pevci pevske skupine Aronija in druženje je potekalo ob dobri kapljici in pogostitvi. Vsa druga poročila so opisana v našem časopisu.

25. 3. 2025 – organizirali smo izlet na Brezje, kot vsako leto ob materinskem prazniku. Ogledali smo si grad v Preddvoru. Druženje ob dobri hrani in pijači smo nadaljevali v gostišču Gorjan.

5. 4. 2025 – sodelovali smo v čistilni akciji v občini Vodice,

30. 5. 2025 – telovadke smo se odpravile na pohod na Mengeško kočo (15 članic),

6. 6. 2025 – pohod – Mlinčki in prijetno druženje v pogovoru in petju (32 članov),

21. 6. 2025 – dvodnevni izlet – Slavonija in Baranja,

23. 8. 2025 – piknik pri PGD Šinkov Turn (85 članov),

1.9. - 5. 9. 2025 – varovanje naših šolarjev v Bukovici in Utiku ter v Kosezah (6 članic),

26. 9. 2025 – mednarodni dan starejših v dvorani Utik

22. 11. 2025 – izlet: Rogatec, Rogaška slatina (22 članov)

13. 12. 2025 – novoletno druženje v dvorani Utik (80 članov)

Poleg že omenjenega programa se je dogajalo še veliko drugega:

Telovadba – od oktobra do maja.

Pevska skupina – tedenske vaje, nastopi na vseh naših družabnih srečanjih in prireditvah, obiski in nastopi po domovih starejših.

Kolesarji – dvakrat tedensko oziroma odvisno od vremenskih razmer so prevozili naše kraje po dolgem in počez. Balinarji so se družili in tudi tekmovali s člani drugih društev.

Vse prireditve ali srečanja članov društva so bili objavljeni tudi v Kopitarjevem glasu.

DRUŠTVENI UTRIP

LOVSKA DRUŽINA VODICE

V LETU 2025

Barbara Bohinc in Gašper Pustovrh

foto: arhiv Lovske družine Vodice

Tudi v letu 2025 smo člani LD Vodice aktivno opravljali dela in naloge v skladu z dvoletnimi lovskogospodarskimi načrti, projekti in programi, ki smo si jih zastavili na začetku leta. Vse načrtovano smo potem izvrševali čez celo leto in delali v dobrobit divjadi in drugih uporabnikov skupnega prostora. Trudili smo se ohranjati naravno ravnovesje in življenjski prostor v našem lovišču prisotne divjadi ter v čim večji meri zmanjševati škode povzročene s strani divjadi tako v prometu kot na kmetijskih kulturah v občini Vodice. Z velikim veseljem smo se odzvali povabilu vrtcev, šole in smučarskega društva, kjer smo radovedni mladini predstavili naše delo, sodelovali na čistilni akciji in z drugimi društvi v občini Vodice. Za izvrševanje vseh zastavljenih nalog pa je ključno sodelovanje s krajani, kmeti, društvi in drugimi uporabniki skupnega prostora, pa tudi velika mera potrpežljivosti in medsebojnega razumevanja

OBČNI ZBOR, SPOMLADANSKI IN JESENSKI POSVET

V Lovski družini Vodice je trenutno 31 članov. Vsako nedeljo dopoldan se dobivamo na neobveznih druženjih, kjer si izmenjujemo izkušnje in vtise preteklih dni, ter se dogovarjamo o delu, ki nas čaka v lovišču, pa naj si gre tu za popravila visokih prež, polnjenje solnic, ravnanje travinja po škodi, ki so jo povzročili divji prašiči, ali pa za obisk vrtčevskih otrok. Poleg občnega zbora, ki je običajno marca, imamo še spomladanski in jesenski posvet. Na občnem zboru seznamimo člane s preteklim opravljenim delom, predstavimo novosti v zakonodaji, naloge, ki nas čakajo, sprejemamo nove člane zelene bratovščine in s priznanji nagradujemo starejše za njihovo opravljeno delo. Spomladanski posvet je običajno konec aprila in je najbolj pomemben za tiste, ki se čez leto aktivno vključimo v realizacijo lovskogospodarskega načrta. Jesenski posvet je običajno konec

avgusta. Na njem se seznamimo s potekom skupnih lovov, ki jih nato organiziramo jeseni in pozimi, se dogovorimo o podrobnostih okrog organizacije družinske strelske tekme za Pokal občine Vodice in počastimo naše jubilate.

TEKMA V STRELJANJU NA TARČO SRNJAKA IN GLINASTE GOLOBE ZA POKAL OBČINE VODICE

Zadnja leta organiziramo Družinsko tekmo v streljanju na tarčo srnjaka in glinaste golobe za Pokal občine Vodice v okviru občinskega praznika. Letos smo tekmo organizirali prvo nedeljo v septembru. Poleg članov LD Vodice in lovskih gostov se je tekme udeležil tudi župan občine Vodice Aco Franc Šuštar in dosegel odličen strelski rezultat. Pod budnim očesom naših strelskih sodnikov so sodelovali tudi predstavniki Smučarskega društva Strahovica in drugi zainteresirani občani. Tekma se je nato zaključila s podelitvijo medalj v prijetnem vzdušju na lovskem domu.

POSTAVITEV IN OBNOVA VISOKIH PREŽ TER VZDRŽEVANJE SOLNIC

Ena izmed prvih nalog, ki jo na začetku vsakega leta opravimo lovci v lovišču, je polnjenje solnic s kameno soljo, ki je bogat vir mineralov za veliko divjad. Z opazovanjem divjadi v bližini solnic in njihovo obi-

skanostjo dobimo lovci prve informacije o prisotnosti in številnosti določene vrste divjadi v tistem delu lovišča. V še večjo pomoč pa so nam visoke preže, s katerih lahko opazujemo tako številnost kot zdravstveno stanje divjadi, ne da bi jo vznemirjali z našo prisotnostjo. Maja in junija ter septembra in oktobra v okviru načrtovanih delovnih akcij, ali pa ko se pokaže potreba po popravilu, obnavljamo, po potrebi pa na novo gradimo visoke preže. Tudi letos smo postavili eno in obnovili osem prež.

POSTAVITEV NEVIDNE KEMIČNE OGRADE

Vsako leto marca in septembra na treh regionalnih cestah v Občini Vodice postavljamo nevidno kemično ogrado v dolžini približno 5,7 kilometra z namenom, da izboljšamo varnost v prometu in odvrnemo divjad pred prehajanjem ceste. Po potrebi v sodelovanju s kmeti zaščitimo tudi nekatere njive s posevki. Uporabljamo okolju prijazna sredstva za odvrčanje divjadi od cest in njiv. Za državne ceste pa poskrbi država s svojimi upravljavci z namestitvijo modrih odsevnih teles na obcestne stebričke.

PREVENTIVNI UKREPI ZA PREPREČEVANJE AFRIŠKE PRAŠIČJE KUGE (APK)

Skupinska slika prejemnikov medalj družinske strelske tekme za Pokal občine Vodice.

Populacija divjih prašičev v Sloveniji kljub povečanemu odstrelu raste, po drugi strani pa je afriška prašičja kuga vse bližje našim mejam. Trenutno najbližje žarišče je na Hrvaškem vsega 150 km oddaljeno od Slovenije. Zaradi varovanja zdravja divjadi in preprečevanja gospodarske škode pri rejcih domačih prašičev je nujno dosledno izvajati vse preventivne ukrepe, predvsem razkuževanje opreme, vozil in hladilnice po odstrelilih divjih prašičev skozi celo leto. V primeru najdbe v naravi poginulega divjega prašiča mora posameznik pomisliti na možnost okužbe z APK in obvestiti Center za obveščanje na 112.

LOV DVEH DRUŽIN

Prvo nedeljo v decembru smo organizirali skupni lov s sosednjo lovsko družino LD Komenda na Zabrežju. Lova se je udeležilo večje število lovcev obeh lovskih družin in nekaj gostov iz petih drugih lovskih družin. Lov je bil, kot se lovci radi pošalimo, za divjad uspešen, saj nismo uplenili ničesar, smo pa utrdili in poglobili dobre medsosedske vezi in sodelovanje ter izmenjali izkušnje iz preteklega lovskega leta. Poleg lova dveh družin smo se člani LD Vodice skupaj z LD Šmarna gora udeležili lova treh družin, ki ga je letos organizirala LD Mengeš.

ŠIRJENJE ZNANJA V OSNOVNIH ŠOLAH, VRTCIH, DRUŠTVIH IN ŠIRŠE MED KRAJANI

Za ozaveščanje, dialog z okolico, seznanjanje z vlogo divjadi v okolju je najpomembnejši osebni stik, zato kmetom, društvom predvsem pa vrtcem in šoli vsako leto poleg načrtovanih obiskov namenimo koledarje. Manjše koledarje z lovniimi dobami in drugimi ključnimi informacijami pa namenimo tudi našemu članstvu in drugim lovskim gostom.

Vsakršno znanje posredovano osebno ali preko medijev pripomore k boljšemu razumevanju vloge divjadi in lovstva, večja medsebojna razumevanje med vsemi uporabniki prostora in krepi spoštovanje narave in odgovoren odnos do okolja. Vsi smo del istega prostora, ki ga sooblikujemo, tako ljudje kot divjad in ga bomo tudi v prihodnosti.

Najmlajša člana LD Vodice tako po letih kot po stažu.

BOŽIČNI KONCERT PRI SV. MARJETI

Marija in Rado Čuk

foto: Rado Čuk

Ko se je božični čas že prevesil v prve dni novega leta, je 4. januarja v župnijski cerkvi v Vodicah še enkrat prelepo zasijala luč ob veselem oznanilu božjega rojstva. Pevci so si za geslo svojega programa izbrali naslov Zasijal je svet nočoj.

Ženska vokalna skupina Žametnice in moški glasovi Pevske skupine Matici so v poslušalcih znova prebudili nedavni spomin na srečo božične noči. Posebej prisrčen in iskren je bil nastop otroškega pevskega zborčka, ki ga sestavljajo otroci pevcev, ki je v prvi pesmi predstavljal zbor angelov s prižganimi zvezdicami, v drugi pesmici pa so pastirje vabili gledat, kaj se dogaja v štalici. Čutiti je bilo, kako so poslušalce z navdušenim petjem, malo prav, malo mimo, prebudili k dogajanju ob jaslicah. Priznani skladatelj Franc Ačko je s svojimi melodijami znal predramiti otroška srčeca in vzvaloviti duše odraslih.

V nadaljevanju koncerta so se izmenjavale milozvočne stare božične pesmi v raznih sestavih. Nonet je zapel štiri skladbe, oktet štiri, sekstet dve, mešana zasedba štiri. Za popestritev pa nam je dve skladbi zaigral tudi instrumentalni trio. Polna cerkev je bila velika vzpodbuda za nastopajoče, pa tudi veličastni zaključek s Sveto nočjo, orglami, flavto in trobento.

Ni odveč pohvaliti zavzetosti vseh, ki so pripravljali to prireditev, saj brez tega ne bi mogla tako lepo izzveneti. Povedno vezno besedilo Maje in Tanje, precizno igranje organista Filipa, odlično ozvočenje, prijaznost g. župnika, prelepe jaslice, topli aplavzi, vse to je ustvarilo okus praznika, okus božiča, bližino Boga.

DRUŠTVENI UTRIP

BOŽIČNO-NOVOLETNI KONCERT
GODBE VODICE**Rebeka Korelc**

foto: arhiv Godbe Vodice

Leto 2025 smo godbeniki zaključili z božično-novoletnim koncertom. Po nekaj letih smo ga znova izvedli v Vodichah, saj smo vodiška godba in želimo biti blizu doma. Koncert je potekal v cerkvi sv. Marjete v Vodichah, pogostitev pa je bila v dvorani kulturnega doma. Izbrano ga je tudi tokrat vodila Bernarda Žarn, za kar smo ji zares hvaležni. Začeli smo z živahno skladbo Die Schlittschuhläufer skladatelja Emila Waldeufela, ki je poslušalce takoj popeljala v praznično razpoloženje. Nato so zazvenele priljubljene božične melodije, združene v skladbi A Christmas Carol Fantasy, sledila pa je še Straussova Freikugeln. Praznično vzdušje smo še poglobili z zimzeleno White Christmas ter nekoliko manj znano, a zelo razgibano Jingle Bells Rhapsody. Sledili sta skladbi The Most Wonderful Time of the Year in Merry Christmas for Band, ki sta večer dodatno obarvali s toplino in veseljem. Proti koncu koncerta je zazvenela Christmas Finale, v skladbi In the Christmas Mood pa so se prepletali prepoznavni napevi, kot so Frosty the Snowman, Let It Snow in Jelenček Rudolf. Poseben pečat večeru je dala zaključna skladba, ki je bila letos nekaj povsem novega – Vodiška polka. Imeli smo namreč poseben privilegij, saj je glavno melodijo zaigral kar njen avtor, harmonikar Nik Plut.

Tako kot vsako leto so bila tudi letos med koncertom podeljena priznanja. Vsako leto znova smo veseli, ko priznanje prejmejo novi godbeniki, saj to pomeni, da bo naša godba obstala še vsaj 103 let. Letos sta to priznanje prejela Maruša Pezdirc in Filip Rambaher. Priznanje je prejel tudi naš dirigent Igor Dajčman, na katerega smo še posebej ponosni, saj je v vodiški godbi že 30 let. Vsa ta leta se je trudil, da bi na nastopih in koncertih pokazali čim več ter poskrbel, da smo poskušali biti vsako leto boljši in vztrajnejši.

Zelo nas veseli, da smo lahko nastopili pred tako številnim občinstvom ter z našo glasbo polepšali praznični december. Iskreno upamo, da bomo to tradicijo nadaljevali tudi v prihodnjih letih. Božični koncerti so za nas vsakoletna potrditev, da se ves trud, čas in predanost, ki jih vlagamo v vaje skozi leto, obrestujejo ter nam dajejo dodatno motivacijo za nadaljnje igranje.

ČLANI A PGD ŠINKOV TURN V KVALIFIKACIJAH ZA OLIMPIJADO 2026

Marija Kunstelj

foto: arhiv PGD Šinkov Turn

Olimpijska tekmovanja, ki potekajo vsake štiri leta pod okriljem mednarodne organizacije CTIF, so med prostovoljnimi gasilci v Evropi zelo cenjena in popularna. Slovenske enote so med najuspešnejšimi, kar priznajo celo glavni rivali Avstrijci in Nemci, izboljšave so na meji zmogljivega oz. dosegljivega. Julija 2026 bo mladinski in športni del olimpijade na Češkem, discipline za člane pa bodo v Avstriji.

Najbolj atraktivne so športne discipline: plezanje s kljukastimi lestvami, hitra mokra vaja, štafeta na 4 x 100 m z ovirami in tek na 100 m. Prvi dve disciplini sta (športno) prirejeni iz realnega reševanja in gašenja. Zadnji dve pa sta prava (gasilska) atletika in doseženi rezultati so primerljivi z dosežki na svetovnih atletskih tekmovanjih.

Slovenske članske enote tekmujejo v dveh gasilsko športnih disciplinah: vaja z motorno brizgalno in štafeta na 400 m z ovirami. Vaja z motorno brizgalno pomeni spajanje sesalnega voda do motorne črpalke (odvzem vode iz potoka), postavitev dveh 20 m dolgih cevi naprej do trojaka in po dvakrat po dve 15 m dolgi cevi od trojaka do ročnika. To je praktična gasilska (lahko tudi taktična) disciplina, kako na požarišču poteka oskrba z vodo. Kdor spremlja gasilska tekmovanja v Sloveniji, ve, da so najtežji del, najbolj ozko sito kvalifikacije. O uvrstitvi večkrat odločajo stotinke v seštevku obeh disciplin. Letos se enajst ekip poteguje za 4, pogojno 5 mest v najbolj prestižni tekmovalni kategoriji – člani A. Vsi olimpijski nastopi so prava paša za oči in nepozaben športni dogodek. To vemo vsi, ki smo že tekmovali ali si ogledali olimpijske nastope gasilskih prijateljev.

Štiri ekipe PGD Šinkov Turn so že bile na gasilski olimpijadi po letu 1991, tri pa so prišle v kvalifikacije. V letu 2025 so člani A z doseženim sedmim mestom na držav-

Ekipa članov A, ki se pripravlja na kvalifikacije za olimpijado; Koseze, 2025.

nem tekmovanju prvič pridobili mesto v kvalifikacijah. V zadnjem desetletju in pol so dosegli več opaznih rezultatov, kot je tretje mesto v pokalnem tekmovanju (v olimpijskem) letu 2013 in tretje mesto v spajanju sesanega voda 2016. Zmag oz. stopničk na občinskem in regijskem nivoju ne štejemo več. Trud in vložek v skupinski (gasilski) šport pomenita veliko skupnih vaj, discipline, treningov, podrejenost osebnih načrtov skupnemu cilju, pa tudi prilagajanja zaradi bolezni ali odsotnosti, slabim dnevom in premagovanje pričakovanj okolice ... V preteklosti so bili večinoma študentje, danes so to mladi zaposleni, njihova povprečna starost je 31 let.

Desetar Peter je omenil: »... da so kvalifikacije odraz skupnega dela, predanosti in podpore, ki si jo dajemo med seboj. Olimpijada je vrhunec gasilske tekmovalne poti. To je čast, ki smo jo deležni skupaj in priložnost, da pokažemo, kaj lahko dosežemo skupaj.« Trenirajo trikrat na teden: kondicijske vaje imajo v OŠ Vodice, za tekmovalni del potrebujejo prostor vsaj 6 m širine in 70 m dolžine, tega jim je odstopila firma v Topolah.

Napadalec Matej je o svojih vtisih rekel: »Kvalifikacije (in morebitna olimpijada) mi pomenijo nov dosežek v gasilstvu in mojem življenju. Tako bo poplačan čas in trud za vaje za vse tekme za nazaj in

za priprave, ki jih namenjam olimpijadi. Pred seboj pa vidim izziv, to sta hitrost in usklajenost ekipe.«

Vodar Rok meni: »... da so kvalifikacije odskočna deska za odhod na olimpijado, tako da mi pomenijo zelo veliko. V mlajših letih sem bil večkrat kot navijač na olimpijadi. Navijanje in vzdušje na tribuni mi je vedno naježilo kožo. Če je že na tribuni tako dobro, mora biti na tekmi še stokrat bolje, zaradi česar si tudi tako močno želim priti tja kot tekmovallec. Zelo sem ponosen, da se nam je dolgoletna želja in trud, ki smo ga vložili do sedaj, poplačal tako, da se lahko borimo za mesto na olimpijadi.«

Še prigoda z zadnje pokalne tekme v spajanju sesalnega voda v Kamnecah (NM) 2016. Fantje so v četrtfinalu dosegli najboljši čas 14,18 s. Strojniku pa je odpadel podplat s čevlja. Do naslednjega kroga so imeli še dovolj časa, da so prijatelji od doma pripeljali nove nadomestne čevlje. Zadnja dva nastopa je opravil v še neunosnih čevljih. Tisto tekmo so zmagali in osvojili skupno 3. mesto. Tekma poteka po sistemu izločanja, najboljši lahko nastopajo tudi 9-krat.

V PGD Šinkov Turn smo veseli, da se člani A z zavzetostjo pripravljajo na največji tekmovalni izziv. Verjamemo, da bodo naredili vsak zase in skupaj to, kar jih bo lahko pripeljalo na prestižno športno tekmovanje.

OSREDNJI ČLANEK

SPOMINI ŠTIRIH SKAKALNIC

Marja Koželj

foto: Matej Jeraj

VODICE

Bili so časi, ko je zima v naših vaseh dišala po snegu, vročem čaju in po tistem posebnem vznemirjenju, ki ga prinese samo skok v prazno. Ko si slišal drsenje smuči po zaletišču, kratek vdih, potem pa tišino, krik množice ob doskoku. Takrat smučarski skoki niso bili le šport. Bili so dogodek, praznik, skupna zgodba cele vasi.

V naši občini so pred leti stale in živele štiri skakalnice, na katerih so se organizirale tekme v smučarskih skokih. Vsaka od štirih vasi je imela svojo, vsaka svojo ekipo, svojo energijo in ponos. V Vodicih je zrasla tista, ki ji danes številni še vedno rečejo kar – Žimancheva skakalnica. Še preden je bila ta postavljena, so fantje po okoliških gozdovih delali manjše, improvizirane skakalnice. Kjer je bil klanec, je bila možnost. Malo zemlje, malo snega, nekaj desk in že se je letelo. A vodiška skakalnica je sčasoma postala nekaj več. Postala je projekt. Za njo se ni skrbelo samo pozimi. Daleč od tega. Kot se spominja dolgoletni predsednik in gonilna sila športnega društva Victoria Club Vodice Julij Jeraj, s katerim sem se pogovarjala, so se okoli skakalnice zbirali skozi vse leto. Vsaj dvakrat letno je bila delovna akcija, čiščenje gozda, rezanje trnja, praproti in vej. Da se ne zaraste in ostane pripravljena na prvi sneg. Ker skakalnica ni bila samo objekt. Bila je odgovornost. In ko je zapadel sneg, čeprav le za vzorec, se je začelo zares. Legendarna je zgodba, ko je zapadlo le nekaj centimetrov snega. Premalo za karkoli. A ne za Vodičane. Traktor, prikolica za gnoj, lopate in pot do šolskega igrišča. Ves sneg so postrgali, ga pripekljali na skakalnico in jo usposobili. Skakalo se je. Eno popoldne. Cena? En teden bolezni. A spomin? Neprecenljiv.

Organizacija je bila za tiste čase prava mala znanost. Na mizi skakalnice so bile tirnice narejene s pomočjo dolgih desk in metra, da so bile linije ravne. Pod mizo so stali merilci, vsaka dva metra, in beležili dolžine. Vetrovne razmere? Seveda, imeli so anemometer. Star, bolj simboličen, a tam je bil. Tudi računalnik. Ogromna PC škatla in velik monitor, ki ga je Matej nosil na skakalnico. Skoraj kot v Planici, samo malo bolj domače. Napovedovanje Julija Jeraja je bilo posebno poglavje. Brez olupševanja. Kakšna pripomba na slog je sicer padla, a vse dokler je skakalec obstal na obeh nogah, so šteli le metri. In to je bilo tisto, kar je veljalo. Pogum je bil pomembnejši od elegance, čeprav se je trudilo tudi za slog! Tekmovalcev ni manjkalo. Prijavilo se jih je tudi več kot petdeset. Otroci, člani, veterani. Večinoma moški, sta pa bili tudi dve po-

gumni dekleti, ki sta se spustili po zaletišču. Nista tekmovali, a z veliko spoštovanja tudi do njiju.

In gledalci? Ogromno jih je bilo. In res, priljubljenost skokov ni bila skrivnost. Stari arhivi Kopitarjevega glasu in spomini organizatorjev govorijo o številnih tekmah, ki so privabile gledalce iz vseh okoliških krajev – Vodice, Bukovice, Komende, Homca in celo Kranja. Otroci so se pomerili v svojih kategorijah, pri cicibanah so skoki dosegali več kot 12 metrov, med osnovnošolci in mladinci pa že blizu 20 metrov. Rekord vodiške velikanke je postavil Igor Bider, ki je skočil 22,5 metra.

Kot so zapisali v Kopitarjevem glasu, so bili »nočni skoki prava poslastica za gledalce, ki so lahko občudovali pogum in spretnost tekmovalcev pod svetlobnimi reflektorji«. Prav tako so poročali, da so se »otroci in veterani pomerili v kategorijah, ki so jih spremljali navijači z vsemi možnimi rekviziti – od transparentov do glasbe ob izteku«.

Obiskovalci so navijali, vzklikali ob vsakem doskoku in spremljali tekme ob glasbi, stojnici s pijačo in domačimi dobrotami. Bilo je jasno, skoki niso bili le šport. Bili so praznik, ki je povezoval vse,

družine in generacije, prostovoljce in ob njih so se v dolini pisale zgodbe, ki še danes ogrevajo spomine.

Zaradi doskoka so morali celo zapreti lokalno cesto v Lokarje. Pa ni bilo slabe volje. Ljudje so to sprejeli, prišli pogledat, navijat, se družiti. Mimo je tekel potok, čez katerega so položili deske, jih zasuli s snegom, da je bilo dovolj prostora za varen zaključek skoka. Vse narejeno z lastnimi rokami, iznajdljivostjo in veliko dobre volje. To so bili skoki, ki so greli srce. Ki so povezovali vasi. Ki so otrokom dali sanje, odraslim pa razlog, da so se za trenutek spet počutili mlade. Danes Slovenija v smučarskih skokih osvaja svet. Takrat pa smo mi osvajali svoje vasi – meter za metrom, skok za skokom.

In prav je, da se tega spominjamo. Ker brez tistih zim, brez tiste norosti, brez ljudi, ki so verjeli, da se da tudi, ko snega skoraj ni. Ne vemo, če danes ne bi bilo istega ponosa, ko po televiziji gledamo naše orle.

Vodiška skakalnica danes molči, a v spominih še vedno leti. Le nekaj metrov stran ob vsakem snegu še danes, tako kot nekoč, brni vlečnica in se slišijo vzkliki veselja številnih otrok na smučišču Žimancheve njive, medtem ko se starši družijo ob čaju in kuhančku. Vzdušje v koči? Pridite in se prepričajte ob naslednji pošiljki snega.

Matjaž Jarc

foto: Janez Hočevnar

DOBRUŠKA VELIKANKA

Letošnja zima 2025–2026 nas prav lepo razvaja s snežnimi zameti in ko nas družina Prevc navdihuje na svetovnem smučarskem pokalu v skokih, se s prijetnim spominom popeljem v zgodovino povezovanja društvenih športnih aktivnosti v občini. Prav novoletna turneja mi je odprla predalček s slikami iz daljne preteklosti – najbrž bo že več kot 30 let, ko smo imeli še prave zime v naših krajih. Mladost je bila pravi užitek, ko smo odlopatali sneg okoli hiše, pa čez vaške ceste, da smo prišli na avtobus, kamor koli nas je popeljala pot v šolo ali službo. Tako stari kot mladi smo komaj čakali, da se prepustimo igram na snegu.

Iz majhne iskric se je rodila ideja; obuli smo smučarske čevlje, si naredili smučke, sani zavihтели na ramo in krenili v hrib. Ker sem domačin Repenj, bi zgodbo odprl tam. Domači in sosedje z Dobruše smo vedno dobro sodelovali. S hriba Sv. Tilna smo vedno z radostjo pripravili adrenalinski smuk od stopnic cerkve, do odprtega travnika v podgozdni meji. Vsakemu obiskovalcu je zastal dih, še posebej ob pogledu na Repenjsko skakalnico, »izrezljano« že pred letom 1990. Bila je prava »luftarca« – tisti, ki smo si upali podati v ta podvig, smo imeli občutek, kot da letimo med oblaki. Začeli smo sodelovati s sovaščani iz Dobruše, kjer je vsako leto nastala veleslalomska proga z vrha Dobruškega hriba. Za mladostnike in otroke je bilo vedno na voljo kaj zabavnega, saj snežnih iger in aktivnega dogajanja nikoli ni manjkalo. Kmalu po letu 1990 smo člani Športnega društva iz Repenj in Dobruše skupaj z lokalnim gasilskim društvom in občani določili lokacijo, ker je zaživela ideja o smučarskih skakalnicah na Dobruši. Družina Jeras je z veseljem potrdila sodelovanje, da sta se na njihovem zemljišču postavili dve skakalnici z zaletnima progama

s pobočja hriba in odskočno mizo z iztekom za varni pristanek in navijaške gledalce. Že s prvo tekmo smo potrdili, da skakalnici nista od muh, velika je omogočala skoke do 35 m, manjša pa okoli 20 m, tako da je bilo veliko adrenalina med tekmovalci in navijači. Veselje vaščanov in obiskovalcev se je širilo z vedno večjim zanimanjem ter sodelovanjem z drugimi društvi iz občine in okoliških naselij. Tekme v smučarskih skokih smo ob ugodnih snežnih in vremenskih razmerah prirejali vsaj dvakrat letno, tako je bil občutek domače Planice pod Dobrušo v naših tekmovalnih srcih resnično pristen. Zbralo se je 300 do 400 obiskovalcev – navijačev. Ob zadostni količini snega je dogajanje postalo pravi družinski praznik za vse, od najmlajših do izkušenih skakalnih veteranov. Posebna zahvala gre materam in ženam za navijaško ter organizacijsko podporo in ves prostovoljni trud.

Tekmovalni duh nas je kmalu ponesel tudi v medsebojna društvena tekmovanja. Začeli smo sodelovati z drugimi društvi, s člani in veterani – od Victoria Cluba Vodice s skakalnico v Žimanchevem gozdu, do Smučarskega društva Strahovica z osupljivo velikanko pod Rašiško transverzalo, pa vse do gasilskih kolegov iz Tunjic pri Kamniku, Preske pri Medvodah in Vrzdencu pri Horjulu.

Odgovornost pri pripravi takšnih tekmovanj je bila velika, saj je bilo sodelujočih vedno več, tveganje za morebitne poškodbe pa je vzbujalo vse več skrbi, zlasti ker so se vremenske spremembe začele izraziteje kazati že po letu 2002. Izziv v tehniki skokov je bil vse večji, saj se je tudi lokalno že uporabljal nov V skakalni slog. Pomanjkanje snega je oteževalo izvedbo tekmovanja, hkrati pa je bilo treba skrbno zagotoviti skladnost z vsemi zakonskimi zahtevami. Za nas organizatorje je bila najbolj pomembna varnost tekmovalcev in vseh obiskovalcev. Posamezni pogumneži smo večinoma tekmovali na lastno odgovornost. Zavarovalnice so postavljale vedno strožje pogoje, zaradi česar je bilo pravočasno zavarovanje dogodka in tekmovalcev zahtevno. Posledično so stroški za zavarovanje društva in posameznikov hitro naraščali.

Na srečo na Dobruških skakalnicah v zgodovini prireditev ni bilo večjih nesreč. Nekaj več podpore se je pričakovalo od Občine Vodice, skozi leta se je potrjevalo, da so temelj vsega prostovoljstva in osebne izkušnje. Brez podpore domačih privatnih, manjših in večjih podjetij, tovrstnih prireditev ne bi bilo.

Hvala, da ste si vzeli čas za branje te zgodovine in za vaš prostovoljni trud skozi leta. Za obuditev spominov prilagamo še nekaj fotografij. Ob tem vam želim srečne in uspešne športne navdihe v letu 2026.

OSREDNJI ČLANEK

Srečo Merčun

SMUČARSKI SKOKI V UTIKU

V petdesetih letih prejšnjega stoletja so se s smučarskimi skoki začeli ukvarjati tudi v Utiku. V tamkajšnji Bogonarjevi dolini so fantje zgradili 25-metrsko skakalnico in potem na njej dokaj redno pripravljali tekme. Udeleževali so se jih domači skakalci iz Utika in Bukovice, pa tudi skakalci s sosednjega Sela (Smučarsko društvo Strahovica). Utiški in bukovški skakalci so se organizirali v Smučarskem društvu Dori, ki pa najverjetneje nikoli ni bilo uradno registrirano in o njem pravzaprav ni znanega niti tega, kdaj in koliko časa je obstajalo.

Menda je Bognarjevo dolino nekoč obiskal Bloudek. Zgolj domnevamo, da se je to zgodilo okoli leta 1953, po njegovem ogledu Strahovice. Mladim skakalcem je svetoval gradnjo nove, večje skakalnice, levo od obstoječe. Hitro so poprijeli za orodje, očistili gozdno pobočje in začeli s kopanjem. Žal je začetni zagon hitro usahnil in dela niso nikoli dokončali. Dve večji jami, nastavka nove skakalnice, sta bili dobro vidni še vrsto let.

Po približno dvajsetih letih so smučarski skoki v Utiku poniknili. Zadnja tekma je bila v prvi polovici sedemdesetih let. Skakalnice danes ni moč več prepoznati, saj je teren preurejen v gozdno pot.

Srečo Merčun

foto: Srečo Merčun

SMUČARSKI SKOKI NA SELU PRI VODICAH

Smučarsko društvo Strahovica s Sela pri Vodicah je že krepko zakoračilo v osmo desetletje obstoja. Ustanovljeno je bilo konec leta 1949 na pobudo Braneta Seršena, Iva Ježa in Viktorja Zupana. Fantje so ravno zaključili osnovnošolsko izobraževanje in postali srednješolci. Brane mi je leta 2019 takole pripovedoval: »Stanovali smo v internatu v Šentvidu. Potem smo seveda hodili tam okoli. Nenehno smo pogledovali proti Guncljam, proti tamkajšnji skakalnici. Večkrat smo šli do nje in jo gledali. Sanjali. Verjetno smo se takrat odločili, da bi nekaj podobnega lahko naredili tudi pri nas.«

Ideja o gradnji skakalnice je v domačem kraju naletela na izredno pozitiven odziv. Brane: »Zdi se mi, da je bil Zupanov oče tisti, ki je potem predlagal, da bi skakalnico naredili v tej dolini. V Strahovici. Ivan Zupan je naredil načrt skakalnice. Začeli smo kopati, ampak ne ravno po načrtu, ker bi bilo preveč dela. Na tej skakalnici smo potem tudi skakali.«

Z objektom pa niso bili najbolj zadovoljni, zato so na pomoč poklicali znamenitega konstruktorja smučarskih skakalnic Stanka Bloudka. Do njega ni bilo enostavno priti, še posebej ne najstniškim fantom; stik z njim je bil možen edino preko Smučarske zveze Slovenije. Društvo se je zato konec leta 1952 včlanilo v zvezo. Zanimiv je podatek, da je ta samo leto dni starejša od SD Strahovica. Z Bloudkom so se potem le dogovorili za sestanek. V dolino Strahovica se je pripeljal s kolesom. Natančno si je ogle-

dal skakalnico in teren okoli nje, nato pa je podal več pripomb in predlogov za njeno preureditev. Iz svojega žepa je celo prispeval nekaj finančnih sredstev! Fantje, željni skakanja, in ne le oni, tudi prenekateri drugi domačini, so se zatem spet lotili dela. Nastala je 40-metrška skakalnica, ki je v naslednjih nekaj desetletjih dodobra služila namenu. Poleg skakalnice so zgradili še sodniški stolp. Iz društvenega arhiva je razvidno, da so za gradnjo skakalnice opravili približno 7000 delovnih ur.

Po uspešni prenovi skakalnice so zraven zgradili še manjšo (20-metrsko) skakalnico, namenjeno vzgoji novih generacij smučarskih skakalcev. Smučarski skoki so tedaj vse bolj postajali vseslovenski šport in se, kot kaže danes, dodobra zapisali v gene Slovencev.

Ko je bila v sedemdesetih letih zgrajena gozdna cesta na Rašico in je ta prečila veliko skakalnico, so bila spet potrebna rekonstrukcijska dela. Glavno spremembo sta doživela zaletišče in odskočna miza, ki jo je bilo treba prestaviti ob rob ceste. Takrat je bilo še poglobljeno doskočišče, s čimer je bila skakalnica za približno 5 metrov povečana. Tako imenovana zaletna rampa je danes samoumevna pri smučarskih skokih, lahko pa se pohvalimo, da je bila ena prvih postavljena prav na Selu.

Strahovski smučarski skakalci prve generacije so bili več ali manj samouki. V zborniku ob 50-letnici društva smo zapisali: »Viktor, Zdravc, Jule, Franci, Tone, Joža, Brane, Janez, Pavle ... Bili so tekmovalci in obenem trenerji, na tekme so se vozili s kolesi, konjsko vprego, včasih s tovornjakom. Skakalne smuči so bile izdelane doma. Skakalne tekme so v dolino Strahovica privabljele veliko število gledalcev in skoki so bili zaščitni znak vasice.« Brane Seršen: »Prve smuči mi je naredil Aljažev ata. V gozd sem šel po jesen. Sam sem ga posekal in les potem doma posušil.«

Iz prve generacije skakalcev sta po športnih dosežkih najbolj izstopala Pavle Merčun in Janez Seršen. Postala sta krajevni skakalni legendi in marsikoga je ravno zaradi njiju in njunih bojev zaneslo v Strahovico. Številnim, ki so premagali strah in se spustiti po strmem naletu skakalnice, sta bila tudi vzornika.

Naslednja generacija skakalcev je že lahko srkala znanje od izkušenih predhodnikov. Pavle Merčun je opravil trenersko šolo, že prej pa je deloval kot pomočnik prvemu trenerju strahovških ska-

kalcev, Jožetu Šlibarju. Ja, tistemu Jožetu Šlibarju, ki je leta 1961 v Oberstdorfu s skokom/poletom dolgim 141 m postavil svetovni rekord. Iz te nove generacije skakalcev velja izpostaviti Marjana Laha, Ivana Hribarja, Lojzeta Kosca ...

V okviru takratne Zveze za telesno kulturo Ljubljana Šiška je v začetku sedemdesetih let začela delovati Skakalna šola Mostec in del te je bil tako imenovani Aktiv Strahovica. V šolo se je vpisalo 18 nadobudnih mladih Strahovčanov, kar dovolj zgovorno kaže, kako veliko zanimanje je veljalo za ta šport.

V sedemdesetih letih so člani društva malo skakalnico prekrili s plastiko in tako še izboljšali pogoje za treninge skakalcev. Poletne treninge so začeli na njej opravljati tudi skakalci iz sosednjih društev. V društvenem zborniku iz leta 1999 smo zapisali: »V teh letih se je kvaliteta skakanja v našem društvu zelo dvignila, saj so se treningi vršili skozi vse leto, za prevoze so skakalci in trener imeli kombi in tudi nekaj sredstev ... Najboljša rezultata te generacije sta na državnem prvenstvu dosegla Zdravko Rahne in Milan Cigut, najvidnejša prireditev v naši dolini pa je bilo državno prvenstvo za mlajše mladince.«

Potem pa je interes za skoke med domačini skoraj zamrl. Kljub izdatni propagandi med učenci vodiške osnovne šole zanimanja za to športno dejavnost ni bilo. Jedro strahovških skakalcev so takrat predstavljali fantje iz Suhadol in Mengša. Njihove treninge sta prevzela Klemen Pibernik in Jože Romšak.

Smučarsko društvo Strahovica se je takrat začelo spogledovati s sorodno športno disciplino, z nordijsko kombinacijo, torej s kombinacijo skokov in teka na smučeh. Dvakrat je organiziralo državno prvenstvo za pionirje, Tomaž Vrhovnik pa je celo postal državni prvak. V širšem prostoru za nordijsko kombinacijo ni bilo posebnega interesa, ne takrat in ga tudi ni danes.

Leta 1984 so v Sarajevu potekale zimske olimpijske igre in po njih je, v skladu s pričakovanji, spet zaživelo zanimanje za zimske športe. Društveni zbornik iz leta 1999: »Na tiho pričakovani boom se je uresničil. Takoj po koncu olimpijskih iger smo se spopadali s 'sladkimi' problemi, saj je bilo kar naenkrat potencialnih skakalcev skoraj preveč. Nabavili smo večjo količino čevljev, smuči in vezi, nekaj kombinezonov, za povrh pa še star VW kombi. Pavletu in Klemenu se je pri delu pridružil še Brane Kimovec. Delo je steklo in naslednji dve leti je sekcija živela nadvse aktivno. Vodja skakalne sekcije je za obdobje 1985–87 poročal: 'Imeli smo 48 treningov na plastiki, 60 na snegu, udeležili smo se 35 uradnih tekmoval, od tega je bilo pet prvenstev SRS. Trikrat smo osvojili naslov republiškega prvaka v klasični kombinaciji (Beno Kuster, Aleš Kuster in Tomaž Brank), za uspeh pa štejemo tudi, da je bil, sicer zdaj že bivši član Strahovice, Zlato Romšak izbran v državno B-reprezentanco'.«

A z leti se marsikaj spremeni. Konec osemdesetih let smo v društvu spoznali, da amaterski pristop k vzgoji skakalcev ne bo več zadostoval za doseganje odmevnejših tekmovalnih dosežkov. Za dvig ravni treningov žal ni bilo ne materialnih ne finančnih in tudi ne strokovnih možnosti. Po hudi bolezni nas je leta 1994 zapustil še Pavle Merčun. Za njim je nastala velika vrzel, saj je dal neizbrisen pečat na športno življenje na severnem obronku Rašice. V njegov spomin smo v obdobju 1996–2010 priredili sedem

skakalnih tekem pod imenom Memorial Pavleta Merčuna. Bi jih več, če bi le bile zime po dolinah tako radodarne s snegom kot nekdanj. Te memorialne tekme so bile izvedene pod organizacijskim in strokovnim vodstvom Ivana Hribarja, ki je tedaj vodil Sekcijo za smučarske skoke in bil tudi predsednik društva.

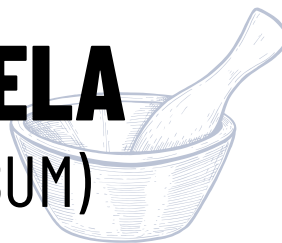
S časovne razdalje je zanimiv pogled na zmagovalce posameznih skakalnih tekem v dolini Strahovica. Naletimo namreč na vrsto znanih imen in to ne le v slovenskem prostoru. Na zadnjem memorialu leta 2010 je med dečki slavil današnji slovenski reprezentant Anže Lanišek, v mlajši članski kategoriji nekdanji državni reprezentant Rožle Žagar (s 49,5 m dolgim skokom je dosegel rekord skakalnice), med starejšimi člani pa Primož Peterka, dvakratni zmagovalec svetovnega pokala v smučarskih skokih, da drugih njegovih izjemnih uspehov sploh ne navajam. Ob tem je treba dodati, da je Primož Peterka kot trinajstletni fantič tekmoval na Selu že leta 1992 in tudi takrat zmagal v svoji kategoriji. Za konec naj omenim še enega Primoža, ki je prav tako nekaj let sodil v najožji svetovni vrh. Primož Ulaga je kot osnovnošolec tekmoval v Strahovici leta 1976 in gladko zmagal.

Strahovške skakalne tekme so bile vedno dobro obiskane. Niso bile le tekme, za kraj so bile – dogodek. Splošno zadovoljstvo gledalcev in skakalcev je bilo tisto, kar je ob zaključku risalo nasmeha na obraze organizatorjem. Lepo je bilo poslušati pohvale trenerjev gostujočih skakalnih ekip, ki so priznavali, da na tako visoki ravni pogosto niso organizirana niti državna prvenstva.

V SD Strahovica se s smučarskimi skoki danes ne ukvarjamo več. Zanimanje za ta šport smo nazadnje zaznali leta 2003, ko je nekaj fantičev začelo trenirati v bližnjem klubu, je pa to zanimanje tudi hitro usahnilo. Takrat smo v društvu pravzaprav zadnjič razmišljali o morebitni obuditvi smučarskih skokov. Skoki so pač postali šport, ki ga z amaterskim pristopom, laičnim znanjem in brez občutne finančne podpore ni več mogoče kolikor toliko resno in varno gojiti.

V vseh teh desetletjih so smučarski skoki doživeli silovit napredek, ki ga zazna oko še tako velikega športnega laika. Povsem se je spremenila tehnika skakanja oziroma letenja na smučeh in spremenil se je tudi profil skakalnic. Naša skakalnica tem novim standardom nikakor več ne ustreza in za izvedbo uradnih tekem bi ne dobila ustrezne homologacije. Postala je neregistriran tehnični spomenik. Silhueto smučarskega skakalca v klasičnem slogu pa ostaja v društvenem emblemu kot spomin na tiste »skakalne« čase.

UJEMITE ZAKLADE NARAVE

BELA OMELA
(VISCUM ALBUM)

Mirjam Kristan

foto: Pixabay

Ko drevje še ni olistano, na nekaterih listavcih opazamo nenavadne zelene tvorbe nepravilnih oblik. Od daleč se opazi, da ne gre za dele drevesa, temveč za polzajedalsko rastlino, ki nosi ime bela omela. Največkrat jo najdemo na lipah, javorjih, belem gabru, hrastih, jesenih, jelšah, brestih, vrbah in jablanah. Bela omela izbira svetle gozdove in neokrnjene okoljske razmere, zaradi česar velja za **bioindikator zdravega ekosistema**.

Grm je okroglast, ki se razrašča tudi do enega metra v premeru in uspeva na drevesnih vejah, na katere se pritrdi, prodre skozi drevesno skorjo in se vraste v les. Iz drevesa črpa vodo, hranilne snovi pa si pridela sama skozi proces fotosinteze. Zaradi zajedanja zavira rast drevesa in razvrednoti les, če je močno naseljena na posameznem drevesu, je smiselno, da ga posekamo.

Zaradi njene edinstvene narave, zdravilnih lastnosti in bogate kulturne simbolike velja za rastlino, ki združuje preteklost, sedanjost in prihodnost, saj je imela pomembno vlogo v številnih kulturah. Bela omela že stoletja buri domišljijo ljudi, od starodavnih keltskih obredov do sodobnih medicinskih raziskav ima ta rastlina zakoreninjeno mesto v ljudski medicini in celo v mitologiji. Stari Kelti so jo častili kot sveto rastlino. Druidi so jo uporabljali v obredih za zdravljenje, zagotavljanje plodnosti in za zaščito pred zlimi duhovi. Tisti čas je veljajo, da ima največjo magično moč tista, ki je zajedalka hrasta. V nordijski mitologiji je omenjena v zgodbi o bogu svetlobe Baldurju, ki je umrl zaradi puščice, premazane s strupom bele omele. **Ta mit**

poudarja tako nevarnost kot potencial omele, kar odraža njen dvojni značaj – zdravilnost in strupenost. Tradicija poljubljanja pod vejico omele, ki je razširjena predvsem v anglosaškem svetu, simbolizira ljubezen, prijateljstvo in blagoslove v novem letu. Bela omela ima podolgovate jajčaste in usnjate liste. Cvetovi rastejo v šopih, so sedeči in rumenkaste barve. Cveti v obdobju od marca do maja, jagodasti plodovi bele barve dozoriijo pozimi, običajno v mesecu januarju. Najboljši čas za nabiranje njenih poganjkov je od meseca marca do maja, ko rastlina že odvrže bele strupene jagode in znova zacveti. Nabiramo poganjke do četrtega para listov, spodnjih debelejših vej ne nabiramo. Tudi su-

Bela omela gosti na listavcu.

šenje je specifično, saj jo sušimo pri največ 40 stopinjah Celzija. **Ljudska imena bele omele so tudi: imela, jelovo ohmetje, medovje, mele, omela in ptičji lim.** Za uporabo bele omele velja, da jo lahko uporabimo in izkoristimo njeno zdravilnost le s primerno dozo previdnosti in dobrega znanja, saj nam lahko tudi škoduje. Zelišče vedno pripravimo s hladnim namokom. Čajno žličko zelišč prelijemo s hladno vodo, pustimo čez noč, zjutraj rahlo pogrejemo in precedimo.

Bogata kemična sestava omogoča beli omeli širok spekter terapevtskih lastnosti, zaradi česar jo uporabljajo v tradicionalni in sodobni medicini.

Vsebuje:

lektine (proteini z imunomodulatornimi in protitumorskimi učinki), **viscotoxine** (spojine z antimikrobnimi in protitumorskimi lastnostmi), **polifenole** (močni antioksidanti, ki varujejo celice pred poškodbami), **flavonoide in triterpene** (spojine, ki prispevajo k protivnetnemu delovanju).

Številni zeliščarji priporočajo, da jo najdemo na sadnem drevju, saj naj bi veljala za najbolj varno izbiro.

Pogosta uporaba te stare zdravilne rastline je urejanje tako prenizkega kot previsokega krvnega tlaka in ojačenje krvnega obtoka. Ugodno vpliva tudi na delovanje vseh žlez v prebavnem sistemu, s krepitvijo trebušne slinavke lahko pri-

pomore k uravnavanju sladkorne bolezni. Številne študije potrjujejo proti tumorske učinke in sposobnost krepitve imunskega sistema. V Nemčiji ima bela omela ustrezno mesto v zakonodaji, predpiše jo lahko vsak zdravnik tradicionalne ali splošne medicine. Stroške zdravljenja krije zdravstveno zavarovanje. Omelini ekstrakti so v injektibilni obliki. Kapljice in čaji iz omele (oralna uporaba) niso primerni za zdravljenje raka. Zdravljenje z omele je treba prilagoditi posameznemu bolniku in njegovi rakavi bolezni. **Spremljanje zdravljenja spada torej v roke izkušenih zdravnikov in je lahko tudi nevarno, če se bolniki zanašajo na predloge nepoznavalcev.**

Karitas

OBVESTILA

NA POTI UPANJA

POROČILO O DELU ŽUPNIJSKE KARITAS VODICE V LETU 2025

Rozalija Jeglič

Župnijska karitas Vodice je od leta 1991 del Škofijske karitas Ljubljana in vsi skupaj smo vključeni v Slovensko karitas, kot dobrodelno in humanitarno organizacijo. S svojim delovanjem nudimo celostno pomoč pomoči potrebnim, ki temelji na zaupanju in spoštovanju ter ohranjanju človeškega dostojanstva. Pozornost namenjamo ljudem, ki potrebujejo kakršno koli pomoč in so v raznovrstnih stiskah. Pomembno je, da smo v neposrednem stiku s posamezniki, ki potrebujejo pomoč.

Aktivnosti Župnijske karitas:

Organizacija, delo in odgovornosti so porazdeljene med posamezne prostovoljke in prostovoljce. Nekatere prostovoljke so prisotne že od ustanovitve dalje. S sveto mašo se vsako leto spomnimo naših pokojnih sodelavcev in dobrotnikov. V delo je vključenih 28 stalnih prostovoljk. Pri dobavi hrane se v delo vključijo še pet sodelavcev, po potrebi tudi več. Občasno se nam priključijo tudi nekateri mladi iz naše župnije.

Prostovoljke se srečujemo enkrat mesečno in po potrebi. Opravile smo 3147 ur prostovoljnega dela za organizacijo, neposredno delo z uporabniki, dežurstvo in vzdrževanje prostorov ter opreme. Sodelovanje pri delu in udeležbo na sestankih vseh sodelavcev Župnijske karitas lahko ocenimo kot zelo dobro.

Vse pomembne dogodke skozi celotno leto objavljamo v občinskem glasilu Kopitarjev glas, tedniku Družina in glasilu Slovenske karitas Žarek dobrote. Z različnimi objavami smo prisotne tudi na FB-Župnijska karitas Vodice.

V program pomoči je vključenih 26 družin, 11 posameznikov, 17 odraslih in otrok s posebnimi potrebami, 31 osnovnošolcev in dijakov ter 8 starejših, bolnih ali invalidnih oseb. Sodelavci Karitas si prizadevamo za sočuten odnos do vseh ljudi, posebej še do tistih, ki so v tiski in pogosto odrinjeni na rob družbe. Identitete prejemnikov pomoči ne razkrivamo. K temu nas zavezujejo naša etična načela. Upoštevamo zakon o varstvu osebnih podatkov, ki določa pravice, obveznosti, načela in ukrepe, s katerimi se preprečuje neustavne, nezakonite in neupravičene posege v zasebnost. Kriteriji pomoči so določeni na ravni Škofijske karitas in so usklajeni z Ministrstvom za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti.

Pomemben del našega dela je informiranje, svetovanje in pogovor z osebami, ki potrebujejo našo pomoč. Organizirano imamo dežurstvo po razporedu vsak prvi četrtek v mesecu med 16.00 in 18.00 v zimskem času in med 17.00 in 19.00 v poletnem času v pastoralnem domu. Pomagamo pri plačilu položnic in nakupu kurjave. Ob težkih trenutkih v življenju pomagamo tudi z denarno pomočjo.

Hrano iz Evropske skupnosti delimo enkrat mesečno, prejemnikov hrane je 57 oseb. Leta 2025 smo jo razdelili 2559 kg. Razde-

lili smo tudi 415 kg podarjene hrane ter 340 kg hrane, ki smo jo kupili. V jesenski nabirki za potrebe Karitas so posamezniki darovali 520 kg različnih poljskih pridelkov. Zbrali in razdelili smo 50 kosov različnih šolskih potrebščin, 146 kosov pripomočkov za osebno nego. Razdelili smo 400 zvezkov s projekta Pokloni zvezek. Velik delež darov je bil zbran v okviru različnih projektov v Vrtcu Škratek Svit Vodice in Osnovni šoli Vodice. Hrano in priborške darujejo tudi kupci v trgovinah na Skaručni in v Vodichah. Hrano z daljšim rokom uporabe zbiramo skozi vse leto.

V času miklavževanja so bili naše pozornosti veseli otroci in odrasli s posebnimi potrebami. Organizirali smo Binkoštno srečanje za starejše in bolne. Pripravili smo vabila in obiskali vse starejše nad 75 let, na srečanje običajno pride do 100 oseb. Srečanje smo začeli s sprejemom in sveto mašo. Po maši smo v pastoralnem domu pripravili srečanje in pogostitev z veliko prijetnega klepeta in obujanja spominov. Starejše smo obiskale na njihovih domovih za veliko noč, 274 oseb in za božič 259 oseb. Z obiskom naznanimo prihajajoče praznike in polepšamo praznične dni. Največ kar lahko storimo za naše starejše, je čas, ki jim ga namenimo, prijazen pozdrav, iskren pogled, stisk roke in prijateljski pogovor, priložnostno darilo izraža le pozornost. Z velikim veseljem obiskujemo tudi naše starejše občane, ki jesen življenja preživljajo v različnih domovih za starejše. Za veliko noč je bilo teh obiskov 29 in za božič 22. Radi nas sprejmejo, saj jim naš obisk pomeni stik z njihovim domačim okoljem in zanimajo jih novosti v občini, župniji. Glede obiskov upoštevamo vnaprej izraženo voljo.

Osnovnošolcem in dijakom iz socialno šibkejših družin smo pomagali z denarnimi sredstvi pri nakupu šolskih potrebščin ob začetku šolskega leta. Letos smo pomagali 21 osnovnošolcem in 10 srednješolcem.

Sodelovali smo na dobrodelni prireditvi mladih talentov ob materinskem dnevu, pri kateri so prostovoljke Župnijske karitas Vodice sodelovale pri organizaciji pogostitve ter pripravile in napekle pecivo.

Prostovoljke Župnijske karitas Vodice smo se udeležile zaključka projekta Tek podnebne solidarnosti. Prireditev je bila zasnovana s poudarkom na igri, medgeneracijskem druženju in dobrodelnosti. Projekt ima tudi humanitarni pomen. V okviru projekta učenci skupaj s starši zbirajo hrano z daljšim rokom uporabe, higienske pripomočke in šolske potrebščine. Sodelovale smo tudi pri Oratoriju.

Podpiramo tudi različne akcije Slovenske karitas, Škofijske karitas in Young Caritas Slovenija (npr.: Pokloni zvezek, Otroci nas potrebujejo, Varni in vidni na cesti ...).

Izobraževanja v letu 2025:

OBVESTILA

Prostovoljke se izobražujemo in se udeležujemo različnih seminarjev, ki jih pripravlja Slovenska in Škofijska karitas. Lani smo bile prostovoljke v Celju in Stični. Dvodnevnega seminarja z naslovom Opolnomočenje ljudi v stiski se je udeležilo 7 prostovoljk. Udeležile smo se tudi naslednjih izobraževanj: Pomoč zahtevnim uporabnikom, Ljubljana (8 prostovoljk), Moj Camino, moja pot, Ljubljana (7 prostovoljk), Na poti upanja, Brezje (5 prostovoljk), Posvet o paliativni in hospic oskrbi (4 prostovoljke), Izobraževanje s področja duhovne oskrbe ter spremljanja bolnih, umirajočih in njihovih bližnjih v Ljubljani (2 prostovoljki), Program ESS+ Za urejanje materialne prikrajšanosti v Sloveniji, Ljubljana (2 prostovoljki).

ZAHVALA:

Sodelavci Župnijske karitas se zahvaljujemo vsem ljudem, posameznikom in družinam, ki razumejo stisko drugih, zaupajo našemu delu in skozi vse leto podpirajo naša prizadevanja pri pomoči ljudem v stiski.

Zahvaljujemo se Občini Vodice in županu g. Acu Francu Šuštarju za finančna sredstva, ravnatelju OŠ Vodice g. Juretu Grlicu in zaposlenim, učencem in staršem šole ter ravnateljici Vrtca Škratek Sviti Vodice gospe Andreji Čretnik, otrokom vrtca in njihovim staršem ter zaposlenim za uspešno sodelovanje.

Iskrena hvala Trgovini Bergant in g. Matiji Bergantu, Trgovini Štacunca Pr' Mimi in ga. Mirjani Grgić ter vsem kupcem omenjenih trgovin, ki darujejo v košarici za Župnijske karitas Vodice. Zahvaljujemo se tudi podjetju Bilban, d. o. o., za tiskanje binkoštnih vabil ter DU Vodice za podarjene voščilnice. Posebna pohvala gre mladinski skupini župnije Vodice za oblikovanje in pisanje prazničnih voščilnic.

Zahvala gre tudi gospodu župniku Francu Mervarju za njegovo delo in duhovno vodstvo naše skupine.

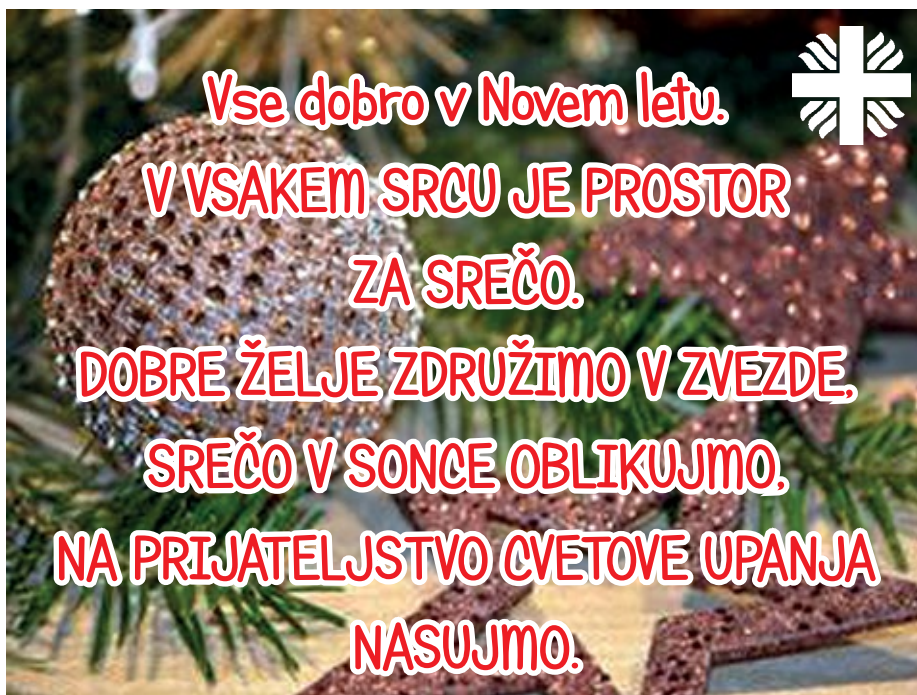
Vse informacije o našem delu najdete tudi na spletnih straneh Občine Vodice in Župnije Vodice. V lanskem letu smo izdali tudi zloženko, v kateri so predstavljene vse ključne informacije o našem delovanju.

Na našem elektronskem naslovu karitas.vodice@gmail.com smo vedno dosegljivi za vse, ki potrebujejo pomoč ali nasvet oziroma se nam želijo pridružiti.

*Upanje je kot nočno nebo; nikdar ni tako temno,
da ne bi odkrili kake zvezde.*

O. Feuillet

BLAGOSLOV OBNOVITVENIH DEL

NA MIKLAVŽEVO NEDELJO V ZAPOGAH

Barbara Pipan

foto: Rok Aljaž

Miklavževa nedelja v Zapogah je letos potekala v prav posebnem vzdušju hvaležnosti in skupnostnega ponosa. V cerkvi sv. Nikolaja smo namreč ob prisotnosti škofa msgr. dr. Franca Šuštarja blagoslovili obsežna obnovitvena dela, ki so v zadnjih dveh letih temeljito polepšala podobo naše cerkve, kapele sv. Križa in pokopališča.

Obnova cerkve je za krajanke dogodek posebnega pomena, saj predstavlja skrbno ohranjanje dragocene dediščine naših prednikov. Ob tej priložnosti smo se zahvalili škofu za podeljeni blagoslov, župniku Francu Mervarju ter duhovnemu pomočniku Alojziju Golobu za njuno predano delo, najmlajše pa je obdaril tudi sv. Miklavž. Iskrena zahvala pa gre predvsem prebivalcem pod zvonom cerkve sv. Nikolaja, ki so s svojim delom, darovi in molitvami omogočili uspešen zaključek obnove. S podporo srčnih izvajalcev in dobrotnikov nam je uspelo obnoviti zvonik, zamenjati kritino na cerkvi, zakristiji in kapeli sv. Križa ter prenoviti fasado na obeh sakralnih objektih. Zaključena je tudi zamenjava tlakovanih površin na po-

kopališču, obnovljeni so napisi na kapeli, delno pa je bilo sanirano tudi obzidje. Z mrežasto pločevino so bile zaščitene odprtine v zvoniku in cerkvi, v notranjosti cerkve in zakristije pa so bila izvedena delna slikopleskarska dela. Obnovljena in zaščitena je tudi freska sv. Nikolaja. **Miklavževa nedelja v Zapogah je tako letos postala praznik hvaležnosti, povezanosti**

in skupnega truda. Iskrena hvala vsem, ki ste na kakršen koli način prispevali k temu, da nam je uspelo. Nad vsem pa se zahvaljujemo Bogu in božji materi Mariji, ki sta nas ves čas spremljala, varovala in utrjevala v vztrajnosti. Obnovljena cerkev sv. Nikolaja ostaja srce kraja – prostor molitve, srečevanja in žive vere, ki povezuje generacije.

OBVESTILA

Srečno 2026

Naj leto prinese srečo,

zdravje

in

varne intervencije

PGD Bukovica - Utik

KULTURNO DRUŠTVO
MATIJE KOŽELJA**VABI**

NA PRAZNOVANJE
OB SLOVENSKEM
KULTURNEM
PRAZNIKU
IN JUBILEJU
VELIKANOV
SLOVENSKE BESEDE

V KULTURNI DOM
VODICE,
V NEDELJO,
8. FEBRUARJA 2026,
OB 18. URI

ZOBOZDRAVSTVO

Humar

Maruša Humar, dr. dent. med.

KAKO DO NAS

Vsak nasmeh je
lahko **zdrav nasmeh**

040 620 929

info@zobozdravstvo-humar.si

Mlakarjeva ulica 76, 4208 Šenčur

www.zobozdravstvo-humar.si

OPTIKA
CORNEA

OPTIKA CORNEA
Murnova ul.1, 1234 Mengeš
T. 051 492 766
e. info@optika-cornea.si

- BREZPLAČNA KONTROLA VIDA
- OČALA NA NAPOTNICO ZZZS
- STROKOVNO SVETOVANJE PRI NAKUPU OČAL
- POPRAVILO OČAL

IZJEMNO UGODNE CENE!
Korekcijska in sončna očala,
tudi z dioptrijo.

VELIKA FEBRUARSKA RAZPRODAJA

WWW.O-O.SI

VSI
KOREKCIJSKI
OKVIRJI
OD -30 % DO
-75 %!

VSE OČALNE
LEČE
20 % POPUSTA!

BREZPLAČEN
PREGLED

AKCIJA TRAJA LE DO RAZPRODAJE ZALOG!

OČESNA ORDINACIJA
IN OPTIKA BREZOVICA

Zdravstveni dom Cerklje
Slovenska 28
064 198 171

ZADRUGA V VODICAH

UGODNA PONUDBA

SUBSTRAL
GNOJILO, 250ml
2,79€

ZDRAVKO
NARAVNI
ZELIŠČNI SIRUP,
500ml
9,95€

NOGAVICE
MATO
2,96€

ČISTILO ZAVOR,
750ml
3,96€

PRODAJALNA VODICE

Kamniška cesta 8
TEL: 01/8324-011
GSM: 031/810-385
trg-vodice@kzmedvode.si

Odpiralni čas:

od ponedeljka do petka
od 7:00 do 19:00 ure
ob sobotah
od 7:00 do 13:00 ure

UGODEN NAKUP

Ponudba velja od 3. do 28. februarja (oz. do razprodaje zalog)

*10% popust velja ob enkratnem nakupu v prodajalni VODICE. Popust ne velja za kmetijski repromaterial kot so semena (koruza, krompir, žita, poljščine), gnojila (mineralna 25kg, foliarna 1l), krmila, ffs (250ml in več), lesni peleti, naftni derivati in gradbeni material. Predviden je za prodajo v količinah, običajnih za gospodinjstva in ne velja za pravne osebe ter samostojne podjetnike.

**10% POPUST
NA CELOTEN
NAKUP***

V PONEDELJEK, 2. FEBRUARJA 2026

OBVESTILA

Leposlovje za odrasle

ZOLA, Émile: **Plen** (bogataši, Pariz, 19. st., promet z nepremičninami, pohlep)

MESSNER, Reinhold: **Proti vetru**: življenje v lastnih rokah (spomini, alpinisti, življenjska modrost, družina, odraščanje, alpinistične odprave, vrednote, odnosi med spoloma, varstvo okolja, osebna doživetja)

POTOČNIK, Dragan: **Morpuruk**: zgodovinski roman o Marpurgu in turškem obleganju leta 1532 (Maribor, 1532, turški vpadi, zgodovinski roman)

SLIMANI, Leïla: **Dežela drugih**. Del 3, S seboj bom odnesla ogenj (francoski roman, ženske, Maroko, Francozinje, družbeni položaj, imigrantke, družbene spremembe, 20. st.)

KRIEN, Daniela: **Moje tretje življenje** (nemški roman, ženske, življenjske spremembe, žalovanje, zakonci, rak)

DELEDDA, Grazia: **Elias Portolu** (italijanski roman, družinski odnosi, medosebni odnosi, ljubezen, družina, Sardinija, 20. st.)

PAMUK, Orhan: **Noči kuge** (turški romani, Kuga, 1901, otoki, zdravniki, muslimani, pravoslavci)

Strokovno gradivo za odrasle

CARR, Allen: **Končno brez alkohola**: zlahka in za vedno (alkoholizem, odvisnost, priročniki, alkoholiki, zdravljenje, metoda Easyway, hipnoterapija, alkohol)

BOGATAJ, Janez: **Simboli Slovenije in njene posebnosti** (Slovenija, kulturna dediščina, slovenski ljudski običaji, naravne znamenitosti, slovenski simboli, posebnosti)

KOROŠKE **narodne pripovedke** (slovenske ljudske pripovedke, Koroška)

Leposlovje za otroke in mladino

MAHDAVI, Azam: **Praznina** (slikanice, matere, smrt, deklice, žalovanje, osamljenost, cvetlice, izguba, okrevanje, prijateljstvo, žalost)

DOBBINS, Jan: **S traktorjem se vozim** (slikanice, traktorji, kmetje, domače živali, kmetije, štetje, pripoved v verzih, velike tiskane črke)

ŠKET Kamenšek, Lidija: **Jakob, Božičkov pomočnik** (slikanice, Božiček, darila, dečki, piškoti, želje)

MONTGOMERY, Lewis B.: **Primer zastrupljenega pujska** (resničnost, detektivi, pujsi, hišni ljubljenci, družine, humor, prijateljstvo, sosede, zastrupitve)

SENDAK, Maurice: **Deset malih zajcev** (slikanice, dečki, čarovniki, čarovnije, humor, štetje, zajci, velike tiskane črke)

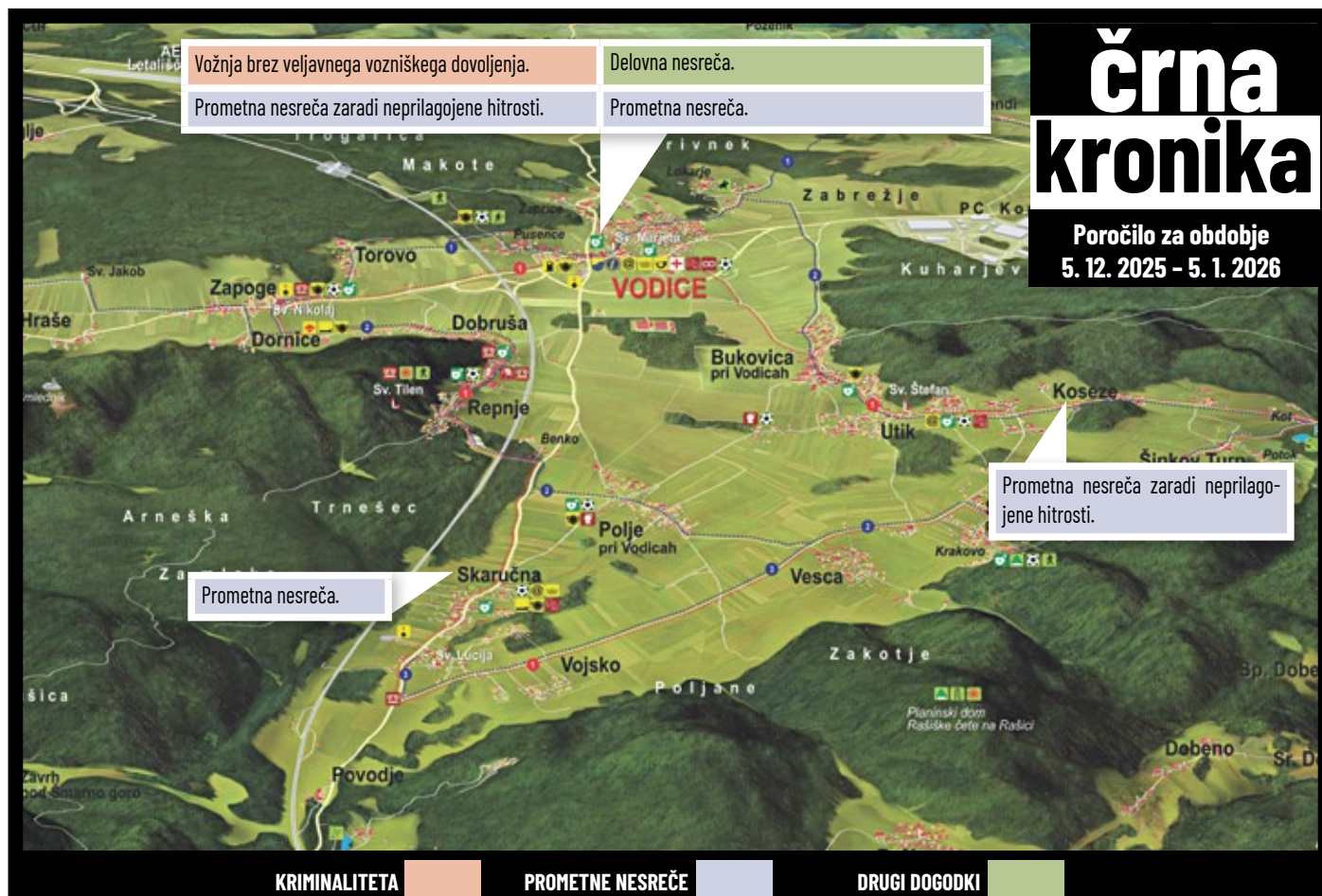
Strokovno gradivo za otroke in mladino

BUNTING, Philip: **Čudozavri**: najbolj nenavadna prazgodovinska bitja (dinozavri, paleontologija, paleozoologija, knjiga za otroke)

PEZDIR, Zala: **Plesni pojmovnik za mlade** (ples, kulturni vidik, človeško telo, družbena moč, umetnost, zgodovina, knjiga za mladino)

Ata, nikoli več te ne bomo videli,
ampak nikoli ne boš popolnoma odšel.

ZAHVALA

V 91. letu se je poslovil od nas

FRANC ROZMAN

iz Bukovice

Ob izgubi dragega moža, očeta, dedka in pradedka se
najlepše zahvaljujemo vsem sorodnikom, vaščanom
in prijateljem za izrečena sožalja, in vsem, ki ste
našega očeta pospremili na njegovi zadnji poti.
Zahvaljujemo se g. župniku in vsem pristojnim
službam, ki ste nam olajšali boleče slovo.

Vsi njegovi

IZID GLASILA

Prispevke pošljite najpozneje
do 5. 3. 2026.

FOTOGRAFSKI NATEČAJ ZA KOLEDAR PGD ŠINKOV TURN 2027

PGD Šinkov Turn že leta razveseljuje krajanse svojih štirih vasi z
unikatnim koledarjem, ki ga sestavljajo avtorske fotografije lokalnega
prebivalstva.

Letos pa z veseljem najavljamo fotografski natečaj za koledar 2027, saj
želimo v kreiranje koledarja vključiti še več avtorjev in širši krog
občanov.

Vabimo vas, da prispevate fotografije naših štirih vasi (Selo, Vesca, Koseze,
Šinkov Turn) s katerih se lokacija enostavno ali pa malo težje prepozna. Pet
članska žirija bo izbrala 13 najboljših fotografij, ena izmed njih bo na
naslovnici.

Vsak, ki bo poslal fotografije, se strinja, da prenese njihovo lastništvo na
PGD Šinkov Turn, in tako dovoli društvu, da jih morebiti uporablja tudi v
prihodnjih koledarjih. Na koledarju bo na sliki ime vsakega fotografa, ki
je prispeval svojo fotografijo. V zahvalo za sodelovanje dobi vsak fotograf
2 izvoda koledarja, vsakič ko se njegove slike uporabijo.

PRAVILA IN POGOJI NATEČAJA:

- MOTIV MORA BITI OBVEZNO POSNET V ENI OD VASI
SELO, VESCA, KOSEZE, ŠINKOV TURN.
- VSAKA FOTOGRAFIJA MORA BITI POIMENOVANA Z
IMENOM IN PRIIMKOM AVTORJA TER OŠTEVILČENA
(NPR. JANEZ NOVAK 1). OB POŠILJANJU NAVEDITE
TUDI SVOJE KONTAKTNE PODATKE (IME, PRIIMEK,
TEL. ŠTEVILKA) IN DATUM POSNETE FOTOGRAFIJE.
- FOTOGRAFIJE NAJ IMAJO VSAJ 12 MEGAPIKSLOV
(RESOLUCIJA 4000 X 3000) - TO OMOGOČA ŽE VSAK
OBIČAJEN TELEFON.
- SPODBUJAMO VAS, DA POŠLJETE FOTOGRAFIJE VSEH
LETNIH ČASOV.
- VSAK LAHKO POŠLJE NAJVEČ PET (5) FOTOGRAFIJ,
ZA KATERE JAMČITE, DA STE JIH POSNELI SAMI.
- FOTOGRAFIJE SPREJEMAMO OD ZDAJ DO 15. OKTOBRA
2026.

Veselimo se vašega prispevka!

Fotografije sprejemamo na e-naslovu gasilci.sinkov.turn@gmail.com
prek povezave WeTransfer do vključno 15. oktobra 2026.

POGREBNIK

z vami že 30 let

www.pogrebnik.si

Dvorje 13, 4207 Cerklje na Gor.

poslovna enota:

Šutna 11, 4209 Žabnica

24 URNA DEŽURNA ŠTEVILKA:

041 624 685

ZA CELOTNO OBMOČJE OBČINE VODICE

- KORAK DO UREJENE NEPREMIČNINE
- GEODETSKE STORITVE
- LEGALIZACIJE OBJEKTOV
- PRIPRAVA POGODB

Z VAMI ŽE 9 LET

POKLIČITE NAS

031 217 713

www.moj-geodet.si
Marjan OCEPEK, s. p.
Mengeš

UTRINKI MESECA

Pevska skupina Aronija.

Skoki na Dobruši 2004.

Victoria club Vodice

Veseli december na O.Š. Vodice.

Letošnja smuka - Šinkov Turn.